CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, 13. JANUARJA 1956
LETO VIII. — ŠT. 2 — CENA 15 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3 — Poštni predal 123 — Telefon: uredništvo 24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-305-T-1-266 pri Mestni hranilnici v Celju — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

Predsednik TITO se je vrnil v DOMOVINO

Obisk predsednika Tita v Etiopiji in Egiptu je končan. V torek zjutraj, nekaj po osmi uri, je »Galeb« vrgel sidro pred puljskim pristaniščem. Kmalu za tem je v puljskem pristanišču pristal patruljni čoln, v katerem so bili predsednik Tito, njegovi sodelavci, ki so ga spremljali na potovanju ter soproga predsednika republike Jovanka Broz.

Šestdeset tisoč prebivalcev Pulja in okolice je navdušeno pozdravilo predsednika republike, ki je nato zbranim množicam govoril o uspešnem zgodovinskem obisku dveh daljnih afriških dežel, kjer so predsedniku in njegovemu spremstvu povsod priredili prisrčen sprejem.

Zvečer je predsednik republike priredil na Brionih sprejem za posadke ladij, ki so sodelovale pri potovanju v Etiopijo in Egipt. Tega sprejema se je udeležil tudi podpredsednik zveznega izvršnega sveta Aleksander Ranković, predsednika ljudskih skupščin Slovenije in Hrvatske, Miha Marinko in dr. Vladimir Bakarić ter mnogi drugi ugledni politični in javni delavci.

Ob povratku maršalove eskadre s tega dolgega potovanja je predsednik Tito s posebno odredbo pohvalil posadke ladij za vestnost v službovanju, za napore pri plovbi, za spretnost v vodenju ladij ter za dostojno obnašanje posadk ter jim dal desetdnevni dopust.

V sredo popoldne se je na poti proti Beogradu predsednik republike tovariš Tito ustavil tudi v Ljubljani, kjer mu je 60.000 Ljubljančanov izrazilo dobrodošlico na Trgu Osvobodilne fronte, kjer je imel tov. Tito krajši govor.

Na ljubljanski železniški postaji so predsednika in njegovo spremstvo pozdravili predsednik Izvršnega sveta LRS Boris Kraigher, član Zveznega izvršnega sveta Ivan Maček, podpredsednik Izvršnega sveta LRS Marijan Brecelj ter ugledni predstavniki našega javnega življenja.

Po dvajset minutnem postanku v Ljubljani je modri vlak s predsednikom Titom in njegovim spremstvom nadaljeval pot proti Zagrebu in Beogradu.

PRED VOLITVAMI V OKRAJNO SKUPŠČINO ZAVODA ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE

Dosledno uveljavljanje pravic zavarovancev in dobro gospodarjenje s sredstvi

Med prvimi družbenimi ustanovami, ki so uvedle družbeno upravljanje, je bil pred tremi leti tudi Zavod za socialno zavarovanje. Od takrat pa do danes so ti organi pridobili veliko izkušenj in dosegli značajne uspehe. Okrajna skupščina socialnega zavarovanja v Celju je opravljala večji del vse obširne naloge, ki so pred ta organ postavljene, medtem ko so bile podružnice v Šoštanju, Žalcu, Rogaški Slatini, Slovenskih Konjicah in Laškem manj samostojne, čeprav so le-te imele med vsemi okraji v Sloveniji še največ poslov v pristojnosti.

Naloge, ki jih upravlja Zavod skupaj z okrajno skupščino socialnega zavarovanja, so zelo razsežne in številne. Če pogledamo samo redne posle, moramo to potrditi. V celjskem okraju je nad 44.500 aktivnih zavarovancev. Poleg teh še 11.000 upokojencev in invalidov. Če pa k tem prištevamo še družinske člane zavarovancev, dobimo okroglo številko sto deset tisoč prebivalcev našega okraja, ki lahko sebi uveljavljajo svoje zavarovalninske pravice pri Zavodu za socialno zavarovanje. Poleg tega ima zavod na skrbi še vse posle okoli izplačevanja otroških dodatkov, ki jih prejema 14.000 prejemnikov za 27.000 otrok. To so tekoče, nekake standardne zadeve, ki pa imajo spet polno svojih notranjih problemov.

Dalje ima zavod še obilo drugih nalog. Na primer skrb za omejevanje števila obratnih nezgod. Ta preventivna služba je pri nas še premalo vpeljana, čeprav je vedno bolje nesrečo preprečiti, obvarovati človeka, kot pa popravljati posledice. Med podjetja, ki skrbijo za delovno zaščito, bi lahko na prvo mesto postavili Železarno v Štorah in Tovarno kovanega orodja v Zrečah. Okrajni inšpektor za delo, tov. Kleč, je ob neki priliki dejal, da je v okraju nekaj desetin ljudi, ki skrbijo za materialno dobrobit podjetij. Vsako podjetje ima človeka, ki bdi nad delavci, da kdo ne odnese kake malenkosti, vzporedno pa je v okraju komaj četvero ljudi, ki bdijo nad varnostjo delovnih ljudi, ki so vendar najbolj dragoceni.

Zavarovanci tudi niso enako pošteni in vsi nimajo dovolj razvitega čuta za koristi skupnosti. Veliko je primerov, ko zavarovanci stremijo za tem, da izkoristijo socialno zavarovanje, da napačno prikazujejo okoliščine nezgod, se ne čuvajo dovolj itd. V preteklem letu je zavod plačal zdravljenje za 4.600 oseb, ki so se ponesrečile pr delu, to je več kot 10% vseh zaposlenih delavcev in nameščencev našega okraja. To dokazuje, da bo treba na tem področju še mnogo delati, vzgajati in prepričevati, kajti navedene številke so razmeroma zelo visoke.

Mnogi ljudje tudi napačno pojmujejo vlogo socialnega zavarovanja. Mnogi ga zamenjajo s socialnim skrbstvom. Ni čudno, da je bilo v sedanjo skupščino izvoljenih dosti takih delegatov, ki so bili izvoljeni na osnovi njihovega »socialnega čuta«. Le-ta v tem forumu ni toliko potreben, kot misel za dobro gospodarjenje. Pravice zavarovancev so z zakoni določene, treba je le skrbeti, da se dosledno in pravično obravnavajo in rešujejo. Veliko bolj pa je važno, da organ družbenega upravljanja pri tej ustanovi skrbi za varčnost s sredstvi, ki jih vplačujejo zavarovanci. So ljudje, ki hočejo biti iz principa vsaj toliko bolni, da »zapravijo« tisto, kar so vplačali.

Vzemimo preprost račun. Delavec, ki ima 10.000 din mesečnih dohodkov, plača mesečno 4.300 din prispevka. Letno je to 48.600 din. Zdravljenje nekoliko težje bolezni, ki traja morda samo mesec dni, pa z zdravstvenimi storitvami in zdravili ter oskrbo lahko stane nad 100.000 din. Tudi tisti, ki je vsa leta zdrav, ne more vedeti, če ne bo jutri težko zbolel. Kaj naj si torej misli tak človek o tistih, ki pravijo, »svoj prispevek moram spet porabiti,« pa četudi po nepotrebnem. Težji bolnik največkrat ni ves svoj delovni čas plačal toliko prispevka, kolikor utegne stati njegova ozdravitev.

Tudi zdravstvene ustanove še nimajo popolnoma poštenega odnosa do sredstev zavoda. Tu je težko tudi preverjati, če je bolnik dejansko prejel vse tiste zdravstvene usluge, ki jih potem zaračunajo zavodu. Bolnišnica včasih neupravičeno zahteva oskrbnine za dneve, ki jih bolnik ni prebil v njihovem zavodu. Enako delajo včasih tudi razna zdravilišča, rehabilitacijski centri, reševalne postaje in drugi. Zavod bo vsekakor moral dobiti stalnega nadzornega zdravnika, ki bo te stvari preverjal. Dogajajo se primeri, da bolnišnice in druge zdravstvene ustanove zaračunavajo v oskrbni dan stroške, ki ne spadajo v to področje. Na primer malice osebja, strokovne izpopolnitve, študijska potovanja itd.

Zavod za socialno zavarovanje je v tem letu upravljal z 2 milijardami in 300 milijoni din. Od tega je bilo izplačano za invalidnine in pokojnine 778 milijonov, za otroške doklade 835 milijonov, za zdravstveno zavarovanje 780 milijonov. Dalje je zavod skrbel za nabavo raznih medicinskih instrumentov, za nabavo zdravstvenih naprav, za opremo ustanov itd. Rezervni sklad zavoda se izprazni nekajkrat na leto za take tekoče potrebe in izboljšave. Ker pa je naš cilj, da zdravstveno službo izpopolnimo, da damo našim zavarovancem čim boljše pogoje za zdravljenje, čeravno tudi izredno drage, je jasno, da je varčnost izredno važna v delu tega zavoda. Čim več bo ostalo denarja, tem bolje bodo opremljene naše zdravstvene ustanove, tem uspešneje bo mogoče zdraviti bolnike, tem večja skrb bo posvečena preventivni službi. Poleg tega gre tudi za zmanjšanje prispevka. Če bodo sredstva naraščala oziroma, če bodo izkazani viški, s tem da bodo porabljena sredstva manjša, bo mogoče še nadalje zmanjševati odstotek prispevka. Od 45% na osnovne plače je padel prispevek že na 43%. Če pa bi letos ne prišlo do podražitve zdravstvenih storitev, bi gotovo ta odstotek padel na 41%.

Na te stvari je potrebno gledati, te naloge skupščine je treba imeti pred očmi, ko bomo izbirali kandidate za novo skupščino. Predvsem pa se morajo za dobro izbiro pobrigati organizacije ZK, SZDL in sindikalne podružnice. V skupščino je treba izvoliti poštene, pravične tovariše, ki imajo poleg tega dovolj smisla za dobro gospodarjenje, ki imajo razvit čut za koristi skupnosti; pred koristimi posameznika.

Svet za gospodarstvo občine Celje o povišanju cene mleku - Podjetje »PYROTA« mora ustaviti obratovanje

V sredo je bila v prostorih gospodarskega kluba seja občinskega sveta za gospodarstvo, katero je vodil predsednik sveta tov. **Edo Golc.**

Svet je najprej pregledal sklepe zadnje seje. Razpravljal je o podjetju »Pyrota« v Pečovniku, katerega ureditev je v tako kritičnem stanju, da niti gradbena niti zdravstvena inšpekcija ne moreta več dovoliti nadaljnega obratovanja. Gospodarski svet je proučil poročilo posebne komisije, ki je stanje tega podjetja pregledala in ugotovila, da bi za izgradnjo tistih objektov, ki jih navedene komisije zahtevajo, rabili najmanj 7 milijonov dinarjev. Ker pa pod tem terenom kopljejo premog rudarji rudnika Pečovnik, je predvideno, da se bo v nekaj letih začel na tem mestu teren pogrezati. Zaradi teh vzrokov bi večje investicije, tudi če bi bila sredstva na razpolago, ne bile rentabilne. Dalje so se razgovarjali o možnosti, da v povezavi z Državnim zavarovalnim zavodom to podjetje začne graditi nove objekte na nekem drugem mestu, v primeru, da bo zavod pripravljen investirati sredstva za proizvodnjo raket proti toči. Nekateri člani so poleg tega zelo skeptično gledali na možnost razvoja tega podjetja, katerega direktor je edini strokovnjak na področju izdelovanja pirotehničnih izdelkov in si svoje znanje lasti ter ga noče prenašati na druge delavce v podjetju.

Svet za gospodarstvo je potem takole odločil. Ker vse komisije zavračajo vsako odgovornost, če bo podjetje v teh pogojih delalo še naprej, je nemogoče, da bi tako odgovornost prevzel gospodarski svet. Sklenil je, da obratovanje podjetja »Pyrota« ustavi in izvrši likvidacijo, če pa bodo dozoreli pogoji z zavarovalnim zavodom, bo podprl ustanovitev novega podjetja s sodobno, varnejšo in smotrnejšo ureditvijo.

Dalje so na seji poročali o realizaciji družbenega plana za prva tri tromesečja v letu 1955, ki kaže, da so celjska podjetja v lanskem letu dobro izvrševala planske naloge.

Med tekočimi zadevami je svet obravnaval tudi podražitev mleka. Člani sveta so bili mnenja, da je bilo nepravilno s strani podjetja »Mleko«, da je povišalo ceno brez obvestila, ki bi ga bili dolžni dati svetu za gospodarstvo. Komisija, ki je pregledala stanje v celjski mlekarni, je sporočila, da podjetje nima dovolj močnih argumentov za ta korak, zlasti ne zato, ker ne izkazuje občutnejše izgube, ker je bil lani remont podjetja izvršen in nabavljenih dovolj prevoznih sredstev. Poleg tega je gospodarski svet dovolil prevozne storitve temu podjetju tudi za vožnje izven lastnih potreb, da bi tako laže prišli do potrebnih sredstev in znižanja stroškov.

Zaradi tega je svet za gospodarstvo izjasnil mnenje, da je podjetje »Mleko« neupravičeno dvignilo cene mleku in sklenil, da bo podjetju odvzel pravico stranskih prevozov s prevoznimi sredstvi, če podjetje ponovno ne zniža cene na 30 din. Mleka je namreč dovolj, saj ga podjetje že sedaj predeluje v mlečne proizvode, medtem ko je prejšnja leta predelovanje prišlo v poštev šele sredi pomladi.

Svet za gospodarstvo je nato še razpravljal o ukrepih, ki jih bodo zavzeli do tistih obrtnikov, ki že dolgo časa niso plačali davkov, bodisi iz dohodnin ali prometnega davka.

(Pojasnilo direktorja podjetja »Mleko« na 2. strani)

Občina Celje daje velike vsote ZA SOCIALNO SKRBSTVO

Z izvolitvijo novih organov Občinskega ljudskega odbora Celje je bil novoizvoljeni Svet za socialno skrbstvo postavljen pred težke naloge. Pomagati mladim in starim, ki jih tarejo življenjske nadloge, pa si zaradi težkih gmotnih razmer ne morejo sami pomagati. In teh ni malo. Veliko skrbi zadaje občinskemu ljudskemu odboru in družbenim organizacijam izredno težko socialno stanje starejših državljanov, ki niso sposobni ali trenutno nimajo možnosti skrbeti sami zase. Tu se čutijo tudi posledice neurejenih razmer kapitalistične ureditve v bivši Jugoslaviji. Visoko je število posameznikov in obubožanih družin, ki so padli sedaj v breme družbe. Kljub gospodarskim težavam pa skrbimo na področju celjske občine za vse osebe, ki so popolnoma ali delno nesposobne za pridobivanje in nimajo zadostnih sredstev za preživljanje. Seveda je posebna skrb posvečena družinam — žrtvam fašističnega nasilja. Onemogli, ki so potrebni na stara leta pomoči družbe, jo tudi prejemajo.

Število podpirancev socialnega skrbstva se giblje mesečno med 366 in 376, izplačane podpore pa znašajo mesečno čez milijon dinarjev. Dosti socialnih podpirancev je prevzetih iz bivših občin Štore, Škofja vas in Šmartno v Rožni dolini, in sicer 83.

Zaradi podražitve živil in ostalih življenjskih potrebščin so bile podpore letos zvišane v okviru proračunskih možnosti.

Poseben problem predstavlja domska oskrba starih in onemoglih. Dom starih in onemoglih na Grmovju lahko sprejme le do 60 oskrbovancev. Ker so pa potrebe večje, jih je trenutno v oskrbi 75. Ker sedanji prostori ne ustrezajo tem namenom, je predvidel občinski ljudski odbor graditev novega doma na Ostrožnem, na prostoru, kjer je bil lani zbor slovenskih brigad. Nekaj takih oskrbovancev imajo tudi po domovih v Vojniku, v Slov. Konjicah in v Šmarju pri Jelšah. Po vseh domovih je skupno 118 oskrbovancev. Od teh jih krije delno oskrbnino le 23, vse ostale stroške pa krije občina Celje.

Tudi lani se je občinski ljudski odbor spomnil za 29. november svojih varovancev in jim izplačal izredni prispevek v višini polne enomesečne podpore. Spomnil se je pa tudi tistih, ki ne prejemajo rednih podpor, ter jih je obdaroval z enakimi zneski. Tako je prejelo izredne prispevke podpore v Celju 270 oseb, na področju bivše občine Štore 41 oseb, s področja bivše občine Škofja vas 42 oseb in s področja bivše občine Šmartno v Rožni dolini 26 oseb. Tu so všteti tudi upokojenci z minimalno pokojnino. Občinskemu odboru Zveze borcev NOV pa je za obdaritev otrok žrtev fašističnega nasilja prispeval občinski ljudski odbor 600.000 din.

SESTANEK AKTIVISTOV IN ODBORNIKOV SZDL V LOČAH

V nedeljo je bil v Ločah sestanek, na katerem so bili zbrani vsi odborniki in aktivisti SZDL iz bivše loške občine. Sestanek je vodila ljudski poslanec tov. Nina Pokornova, ki je navzočim podala smernice za bodoče delo. Nato so skupno razpravljali o tem, kako bi to pomembno organizacijo še bolj urtdili in razširili na naše vasi. V ta namen bodo vsi vaški odbori sklicali širše sestanke članstva še v tem mesecu.

Rehabilitacijski center — Zdravilišče Laško

Pogled po SVETU

Dokaj cenjeni ameriški pisatelj Henry James je v svojem »Američanu« po junaku Newmanu obsodil vojno. »Štiri leta, ki jih je preživel v vojski, so zapustila v njem jezno in trpko čustvo razočaranja nad razsipanjem dragocenosti, kakor so življenje, čas in denar, kakor tudi »glav na pravem mestu« skupaj z njihovimi nekdanjimi jasnimi in premočrtnimi nakanami.« Kmalu bo 100 let, kar je zapisal te besede, mi pa smo še vedno priča, kako se mora človeštvo boriti za mir, čeprav je jasno, da ga velikanska večina zemeljskih prebivalcev čisla kot največjo dobrino. Toda tako je! Osebne teorije imajo sicer tudi velik pomen, računati pa moramo s človeškimi nagnjenji, nagoni in nagibi, ki od časa do časa poderejo jezove in nasipe pameti in razuma. In kakor sito ne more obdržati vode, tako takrat ljudje ne morejo v sebi obdržati načel o miru in njegovih dobrotah.

Novo leto se je začelo v znamenju izjav svetovnih velmož, ki so v svojih poslanicah vsi govorili o miru, češ da se je treba z vsemi sredstvi zanj boriti in pri tem ne odnehati, če nastopijo težave. Težave so nastopile v zadnjem tednu med drugimi tudi zaradi takih izjav. Tako v SZ niso nič kaj ljubeznivo sprejeli Eisenhowerjeve poslanice, ki se je spet jasno izrekel za »amerikanski mir«, za »pax americana«. ZDA imajo obrambne pakte s 40 državami, potrebne zato, da se na svetu vzdržujejo obrambni okoni zoper »ofenzivni komunizem« SZ. SZ je sicer spremenila svojo taktiko: zdaj ne grozi več s svojo vojsko, pač pa snubi s svojo koeksistenco in gospodarskimi uslugami, ki jih ponuja vsepovsod. Razume se, da je Eisenhower s tem podčrtal obstoj blokov in nič kaj preveč podprl ženevskega duha, ki je zapihal po svetu spomladi.

V pišu tega mirovnega duha poglejmo za novicami zadnjih dni:

V Franciji volitve niso razčistile politične zmede. Po oddanih glasovih bi bila upravičena levičarska vlada nekake nove ljudske fronte, vendar do

Mendès France

te še ne bo prišlo. Če bo vlada sestavljena v znamenju narodne pomiritve, bo imela zvezane roke z vsemi mogočnimi nasprotji med bloki in strankami, ki bodo sedele v parlamentu. Skrajna desnica v Franciji ni popularna. Celo Poujade, nekak zmeden fašist, pravi, da bi v parlamentu raje sedel na stopnicah kakor na desnici zraven Villancourta. Za Nacionalno unijo je torej značilna negibnost, omrtvičenje, imobilnost. Mendès-France in Guy Mollet imata šanse, toda nič kaj lepe perspektive, ker nimata dovolj poslancev. Franciji pa je potrebna vlada z veliko avtoriteto. Kajti kljub razmeroma trdnemu gospodarstvu je danes Francija novodobni bolni mož ob Rokavu kakor nekoč Turčija ob Bosporu. Dediči, ki čakajo na imperialno smrt, niso preveč obzirni. Zavezniki in sovražniki! — V Italiji si obetata ojačenje levice Nenni in Togliatti, med tem ko vlada skuša ojačiti svoj položaj s prodorom na Vzhod. Zunanji minister je kakor kak novi Marco Polo obiskal Indijo, Ceylon, Pakistan, Siam in Japonsko ter ponujal blago, svetovalce in strokovnjake za izpopolnitev teh dežel. Pobotali so se z mislijo, da bi bilo za Italijo dobro, če prizna LR Kitajsko. — Za to se zavzema Velika Britanija, pri čemer ni naletela na razumevanje ZDA, ki se boje za svoj ugled. Še vedno velja politika embarga: okoli 400 predmetov je prepovedano izvažati na Kitajsko, okoli 200 pa v SZ. Vendar se močno govori o spremembi zapadne politike v Aziji in Afriki: Tako Anglija kot ZDA uvidevajo, da vojaška pomoč ne zadostuje. Vojaška sila je sicer upoštevanja vredna, toda vsemogočna ni. To je tudi nauk druge svetovne vojne. To dokazuje danes tudi Alžir, dokazuje Maroko, dokazujejo osvobodilna gibanja na Malaji, v Keniji, dokazuje to tudi duh bandunške konference. Admiral Radford obiskuje zadnje čase vse države, v katerih delajo ameriški funkcionarji za vojaško pomoč. Med drugim je bil tudi na Japonskem in je izjavil, da je tempo novega japonskega oboroževanja daleč prepočasen. ZDA oborožujejo Japonsko — največjo svojo letalonosilko — nekako tako kakor Zapadno Nemčijo. Japoncem to seveda ni docela všeč. — Egipt je pa že izrazil pomisleke zoper pomoč Mednarodne banke, ki mu ponuja 200 milijonov dolarjev, pri tem pa terja vpogled v egiptovske finance. Tudi Sirija ni sprejela pomoči te banke, čeprav rabi sredstva za melioracijo svoje površine. — Istočasno se je pripeljal v Monrovijo, glavno mesto zamorske republike Liberije, predsednik Vrhovnega sovjeta SZ Volkov in predal Tabmemu in Tolbertu, liberijskima prvakoma, pismo Vorošilova, v katerem se Liberiji ponuja sovjetska finančna in tehnična pomoč. — V Indijo pa odhaja nemški kancler Blücher tudi kot snubec. Gre za veliko jeklarno, ki naj bi jo Nemčija montirala, gre pa tudi zato, da bi Indija ne priznala Vzhodne Nemčije. — Sirija predlaga, da se Izrael izključi iz OZN in da se proti njemu uporabijo najostrejše gospodarske sankcije zaradi incidenta na Galilejskem jezeru. Siriji seveda pri OZN ne bo ustreženo, Izraelu grozi le ukor s strogimi izrazi. — Neznatna Senegalija je po svojem predstavniku v Dakarju terjala, naj se spremeni francoska ustava, češ vse afriške dežele, ki žive v Francoski uniji, naj dobe politično, gospodarsko in upravno avtonomijo. Zaradi lepšega je rečeno — v okviru Francoskega imperija. — V Bejrutu pa je Libanon objavil ustanovitev nove antibritanske organizacije »Ikvane el Buraimi« z enim samim namenom: boj zoper angleški imperializem v arabskih deželah..

Tako odkritje novih energij v svetu prebuja stare nade.

T. O.

Pivovarna Laško bo letos izboljšala in pocenila svoje proizvode

Pivovarna v Laškem je eno izmed cvetočih podjetij občine Laško, ki uspešno premaguje vse težave in neprilike, s kakršnimi se borijo tudi druga industrijska podjetja te vrste. Njen delavski svet in uprava se borita za čim večjo proizvodnjo in čim boljšo kvaliteto piva, ki slovi tudi izven meja naše ožje domovine. Šef komerciale tov. Henrik Šmidt je našemu sodelavcu odgovoril na nekatera vprašanja.

1. Kako ste zadovoljni z uspehi v preteklem letu?

Z uspehi našega podjetja v preteklem letu ne moremo biti zadovoljni. Težko nas je prizadelo občutno pomanjkanje surovin, zato je bila tudi naša proizvodnja mnogo manjša. Tudi kvaliteta izdelka ni zadovoljila proizvajalca, ki hoče nuditi potrošniku čim boljše blago.

2. Kakšne uspehe pričakujete v letošnji sezoni?

Naši javnosti lahko povemo, da gremo v novo leto s precejšnjim optimizmom. Z nabavo večjih količin surovin, s požrtvovalnostjo strokovnega kadra in z velikim prizadevanjem delavskega kolektiva želimo zadovoljiti naša gostinska podjetja, predvsem pa našega potrošnika. Glede na hranilno vrednost in osvežujoč okus želimo nuditi našemu delovnemu človeku in potujočemu gostu pravo ljudsko pijačo.

3. Ali ima vaše podjetje še kake težave?

Naše težave so specifične za vso živilsko industrijo. Pomanjkanje in visoke cene surovin, težave z embalažo ter zastarele naprave nas ovirajo pri našem stremljenju za cenejšo in kvalitetnejšo postrežbo potrošnikov. Po izjavi maršala Tita se odpirajo tudi naši industrijski panogi široke perspektive, saj spada tudi pivo med izdelke, katerih večja uporaba spada k izboljšanju življenjskega standarda. S pocenitvijo surovin bomo s primernimi cenami nudili delovnemu ljudstvu hranilno in zdravo polalkoholno pijačo.

4. Kaj menite o splošni pivovarski proizvodnji?

Industrija piva še vedno zaostaja zaradi zastarelih naprav. Tudi prešibka popularizacija in nepravilen odnos do pivskih proizvodov učinkujeta po svoje. Po modernizaciji pivovarske industrije, ki je zajeta v desetletnem načrtu, bo tudi ta panoga živilske industrije zasedla mesto, ki ji po njeni važnosti in koristi pripada.

5. Kakšne so nadaljnje perspektive Pivovarne Laško?

Predvsem hočemo izboljšati kvaliteto vseh vrst laškega piva. Stremimo tudi za tem, da bi čimprej znižali cene. Z boljšo kakovostjo hočemo utrditi sloves laškemu pivu. Upamo, da bo leto 1956 preokretnica v tej smeri. Naš kolektiv se dobro zaveda svojih dolžnosti, zato bo zastavil vse svoje moči za napredek podjetja in zadovoljstvo potrošnikov.

Katere zadeve rešuje obč. ljudski odbor

PODROČJE LJUDSKEGA ZDRAVSTVA

Na tem področju se je novim občinam odprlo široko polje dejavnosti. Na občine so prenešeni vsi posli po temeljnem zakonu o sanitarni inšpekciji, kot n. pr. sanitarna kontrola nad prehrano prebivalstva, nad proizvodnjo, prometom in čuvanjem živil vseh vrst. Občina je upravičena predlagati, da se iz sanitarno-higijenskih razlogov začasno ali trajno zapre delavnica ali podjetje, trajno ali začasno omeji odn. ustavi proizvodnja, predelava ali promet z določenim blagom, občina sme ustaviti tudi kako gradnjo ali odkloniti uporabo določene zgradbe, če so kršeni sanitarno-higienski predpisi. Ob epidemičnih pojavih je občina tista, ki zabranjuje sejme in regulira druga zborovanja državljanov. Za vse te in še druge posle ima na razpolago sanitarnega inšpektorja, ki ga sama postavlja in razrešuje.

V delokrog občinske sanitarne inšpekcije je prišlo še nekaj poslov po pravilniku o prenosu mrličev. Tako izdaja občina dovoljenje in sprovodnico za njih prevoz, prekop, pokop in podobno.

Posebno mnogo poslov so občine z novimi pristojnostmi prevzele v zvezi z zatiranjem in preprečevanjem najrazličnejših nalezljivih bolezni. Tako je n. pr. občina pooblaščena med drugim, da ustanavlja zdravstvene ustanove v zdravstvene preventivne svrhe. Tem ustanovam imenuje, suspendira ali razrešuje upravne odbore odnosno posamezne člane ter bdi nad zakonitostjo njihovega poslovanja. Stvar občin je dalje, da ustanavljajo sektorske ambulante, otroške in druge dispanzerje, porodnišnice ter lekarne in izvršujejo kontrolo nad izpolnjevanjem delovnega plana ter opravljajo strokovno-metodološki nadzor v teh ustanovah.

Našteli smo nekaj iz množice poslov, ki so jih nove občine v interesu ljudskega zdravstva dolžne izvrševati v našem novem komunalnem sistemu.

PODROČJE SOCIALNEGA VARSTVA

Pri okraju je v glavnem ostala s tega delovnega področja zgolj instruktaža, koordinacija tovrstne upravne službe in drugoinstančni posli v zvezi z reševanjem pritožb zoper odločbe občinskih ljudskih odborov. Vse drugo so prevzele občine v svoj delokrog. Izjema je še delokrog s področja invalidskih zadev, ki so v celoti ostale pri okraju.

S področja **mladinskega varstva** je delokrog občin posebno pomemben. Tako rešujejo občine zadeve v zvezi z vzgojno zanemarjeno mladino. Občina vrši skrbniške posle sploh, pošilja vzgojno zanemarjeno ali duševno zaostalo odnosno bolno mladino ter druge osebe, ki jim drugače ni mogoče oskrbeti zdravljenje ali vzgojo odnosno šolanje, v bolnišnice, internate ter zdravilišča. Pri občini se vodijo skrbniške knjige, občina izdaja odločbe o postavitvi mladoletnih oseb pod skrbništvo, jim določa skrbnike, nadzira skrbnike pri upravljanju njihovih skrbniških poslov, zlasti glede upravljanja z mladoletnikovim premoženjem.

Po zakonu o posvojitvi ima občina v svoji pristojnosti prav vse posle in ni okraju s tega področja ničesar ostalo. Občine izpeljejo celoten zakonito predvideni postopek za posvojitev otrok, proglašajo posvojitve za sklenjene ali pa zavrnejo predloge za posvojitve. Občina izda končno ustrezen akt, s katerim se ugotovi, da je tako posvojitveno razmerje ob določenih pogojih prenehalo.

Varstva **potrebna mladina** ima svojo zaščito pri novi občini tudi po zakonu o razmerju med starši in otroci. Občina določa, pri katerem roditelju bo živel otrok, če se starši, ki ne žive skupaj, ne bi mogli o tem sporazumeti, občina izdaja dovoljenje, da smejo starši odsvojiti ali obremeniti otrokovo osebno premoženje. Občina predlaga sodišču ob določenih pogojih podaljšanje roditeljskih pravic nad otrokom, le-ta zahteva od staršev polaganje računa o ravnanju z otrokovim premoženjem. Občina v splošnem ukrepa v interesu otrokove boljše vzgoje in boljše zaščite v premoženjskih upravnih zadevah, kadar bi bil kak otrok pri starših glede tega bistveno ogrožen.

Tudi zdravstvena evidenca mladine je stvar naših občin, ki poleg tega skrbe še za to, da dobe osiroteli otroci primerne rejnike, le organizacija in kontrola nad tem je prepuščena okrajem.

Zadeve **splošnega varstva** so v enakem obsegu pripadle novim občinam. Občine rešujejo po svojih ustreznih organih vse vloge državljanov, v katerih prosijo za priznanje stalnih ali občasnih podpor ter drugih pomoči, občina dodeljuje kadrovske in druge podpore ter sprejemajo starostno ali drugače onemogle državljane v ustrezne domove.

Praviloma se torej državljani v vseh zadevah socialnega varstva obračajo na svoje občinske ljudske odbore, ker je v našem novem komunalnem sistemu postala občina težišče dela za zboljšanje življenja pomoči potrebnim državljanom.

(se nadaljuje)

Oskrba šol z učnimi pripomočki v celjskem okraju

LANI SO NAŠE ŠOLE PREJELE ZA 1,168.670 DIN UČIL

Dvigniti ves naš šolski sistem iz starih zakoreninjenih temeljev in ga postaviti na nove, ki bi ustrezali današnjim potrebam gospodarskega in kulturnega razvoja, ni lahka naloga. Uspeh šolske reforme zavisi od mnogih činiteljev, v veliki meri pa tudi od učiteljstva samega, zlasti pa od sodobne opreme naših šol.

Kar se tiče učiteljstva, so priprave za izvedbo reforme že v teku. V Ljubljani deluje nov zavod, tako imenovani Pedagoški center. Le-ta prireja tečaj za tečajem za učitelje, ki prihajajo tja iz vseh okrajev Slovenije. V njem se seznanjajo z najboljšimi metodami pouka. Ko se tečajnik vrnejo na svoja službena mesta, predavajo svojim tovarišem o novih pridobitvah in prirejajo v svojih učilnicah vzorne učne poskuse. Tovariši domače in sosednjih šol jih hodijo poslušat in opazovat, da bi potem sami dosegali v svojem razredu še boljše uspehe. V celjskem okraju imamo na 17 šolah že 27 takih naprednih učiteljev, ki vodijo vzorne, ali kakor jim pravijo — hospitacijske razrede.

To je en način priprave na šolsko reformo. Toda tudi najboljši učitelj ne more doseči zadovoljivih uspehov, če učencem ne more pokazati tega, kar zna in bi rad, da bi ga čim laže razumeli. Kar je za tovarno in vsako ročno delo dober stroj in primerno orodje, to je za učitelja dobro učilo. Tudi v tej smeri smo dosegli v celjskem okraju velik napredek. Kakor prejšnji okrajni svet za prosveto in kulturo, tako skrbi za dobro šolsko opremo tudi naš sedanji svet za šolstvo, ki iz okrajnih proračunskih sredstev nabavlja šolam najmodernejša učila.

V letu 1954 je bilo nabavljenih 17 fizikalnih omaric s fizikalnimi aparati, ki vsaka stane 170.000 din. Razdeljenih je bilo 20 diaprojektorjev po 39.000 dinarjev in 15 kolekcij raznih semen. S temi učili so bile opremljene predvsem nižje gimnazije. Vse šole, razen v šoštanjskem okraju, so prejele zgodovino v slikah in po 4 knjige s slikami za prirodopis. Tri šole so dobile radio aparate.

V pravkar minulem letu so to akcijo nadaljevali. Na vrsto so predvsem prišle tiste šole, ki imajo hospitacijske razrede. Razdeljenih je bilo 20 mikroskopov, 10 diaprojektorjev, 50 diafilmov, 4 garniture orodja za mizarje, 3 modeli človeškega trupa z mišičevjem, 10 računal s kroglicami, 10 zbirk »mali kemik«, 8 tehtnic in mnogo slik. Kako revne so bile nekatere šole, se vidi iz tega, da so poleg navedenih dragih učil tudi toplomeri, globusi in slike za nazorni pouk v nižjih razredih. Celokupna cena v minulem letu šolam podeljenih učil znaša 1,168.670 din. Vsekakor precejšnja vsota.

Če pogledamo napredek šolstva samo s teh dveh strani: prizadevanje učiteljstva v izpopolnjevanju svojega znanja in hvalevredno oskrbo s čim boljšo opremo, bo celjski okraj na šolsko reformo dobro pripravljen. -nik

Uprizoritev „Princeske in pastirčka“ na velenjskem odru

Za Novoletno jelko je dramska sekcija velenjske Svobode naštudirala pravljično igrico Princeska in pastirček. Režiral jo je tovariš Tratnik Drago.

Takoj ob začetku lahko trdimo, da je bila scena zelo okusna. Glasbeni vložki so prijetno dopolnjevali vsebinsko plat igre.

Igralci so posamezne like iz pravljice dosti jasno orisali.

Najmočnejša je bila interpretacija Mravljakove v vlogi guvernante. Da, bila je perfektna v mimiki in igri sploh.

Zasedba vlog je v glavnem bila povsod dobra. Ob njih naj spregovorim nekoliko besed o lovcu, ki ga je igral tovariš Korun Franci. Vedno igra le manjše vloge in sprašujemo se, zakaj le manjše? Ni odveč, ako trdim, da je izreden talent in nada velenjske dramske sekcije.

Tovariš Korun igra izredno doživeto in želimo, da mu enkrat poverijo večjo vlogo!

Igralska skupina velenjske »Svobode«

Za njo ni prav nič zastajala princeska, ki jo že poznamo iz prejšnjih vlog.

Slabši je bil pastirček, toda še zadovoljiv. Upoštevajmo, da je bil prvič na odru.

Enako dobra igra je bila princeskinega očeta, poveljnika vojakov in njih samih.

Tudi plesi so bili dobro naštudirani. Ko tako gledaš igro za igro na velenjskem odru, se ti nehote dozdeva, da se odmikajo od amaterstva in stremijo više.

Režiserju tovarišu Tratniku in igralcem čestitamo k uspehu.

-š-

Pojasnilo direktorja podjetja „Mleko“ na vprašanje novinarjev

(Nadaljevanje s 1. strani)

Novinarji so po seji sveta za gospodarstvo občine Celje obiskali podjetje »Mleko«, da bi poizvedeli, kako le-to gleda na problem podražitve. Direktor podjetja tov. Štern je dejal, da je pred podražitvijo, ki jo je podjetje iz objektivnih razlogov moralo izvesti, obrazložil stanje podjetja in dobil dovoljenje za podražitev od pristojnih organov na okrajnem ljudskem pa tudi občinskem ljudskem odboru. On pravi, da je stanje prikazal gospodarskemu svetu in postavil vprašanje, če je le-ta pripravljen tudi letos poravnati morebitni primanjkljaj. Ker ni dobil nobenega odgovora, je pač moral postaviti ceno mleku na ekonomski izračun. Pojasnil je tudi svoje kalkulacije, o katerih je naš list že poročal, to je, da je bilo nujno zvišati odkupno ceno pri proizvajalcih; v interesu večje molznosti in večjega pritoka dnevnih dobav pa nuditi kmetom močna krmila. Ker pa je podjetje še v prejšnjih pogojih delalo z izgubo pri mleku, smatrajo povišanje cene opravičljivo. Podjetje obeta s temi ukrepi zajeti večje količine mleka, katerih del bo s predelavo prinesel več zaslužka; najpozneje v mesecu maju bodo lahko spet znižali cene mleku na prejšnjih 30 din. Ceno 35 din za liter mleka je smatrati le kot zimsko ceno.

Direktor Štern poleg tega trdi, da komisija, ki je prišla po povišanju cen na kratek razgovor v podjetje, pač ni mogla brez temeljite poglobitve poslovanja in problema podjetja dobiti odločujočega vtisa za svoje mnenje, ki ga je izrazila na omenjeni seji sveta za gospodarstvo.

SUROVI GENERATORSKI KATRAN

IZ RJAVEGA PREMOGA, ZELO PRIMEREN

ZA VSE VRSTE IMPREGNACIJ,

NUDIMO V NEOMEJENIH KOLIČINAH

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE - CELJE

Ivan Rančigaj: predsednik občine Žalec

Zelo pestra je problematika, katero občinski ljudski odbor in njegovi sveti uspešno rešujejo

Štirimesečna doba delovanja novega Občinskega ljudskega odbora Žalec je sicer kratka, bila pa je kljub temu plodna, saj so s pomočjo političnih organizacij v občini že vidni prvi koristni sadovi dela občinskega ljudskega odbora na vseh področjih gospodarskega udejstvovanja, kakor tudi na ostalih področjih kot so prosveta, zdravstvo in komunala. Ti prvi uspehi v tej kratki dobi utemeljujejo obstoj novih ekonomsko zaokroženih občin, proti katerim so imeli nekateri pomisleke.

Občina Žalec je po svojem ekonomskem sestavu pretezno kmetijsko-industrijska občina z razvitim obrtništvom. Poleg industrije je kmetjstvo glavna panoga gospodarstva, s katerim se peča pretežni del prebivalstva. Na področju Savinjske doline je zasejano s hmeljem preko 25% vse orne površne. V prihodnjih letih pa se naj bi hmeljski nasadi še povišali od sedanjih 1430 ha na 2000 ha, za kar so vsi pogoji. Pridelovanje hmelja predstavlja tako pomemben dohodek, da zasluži hmeljarstvo in razvoj tega posebno pozornost in tudi pomoč Občinskega ljudskega odbora Žalec. Zato je občinski ljudski odbor na svojih sejah obravnaval problematiko hmeljarstva posebno v času, ko so nakupovalci iz Bačke hoteli napraviti zmedo med savinjskimi hmeljarji.

Poleg hmeljarstva je važno tudi sadjarstvo in živinoreja, saj dosega površina sadovnjakov na področju občine 430 ha. Vendar s stanjem v naših sadovnjakih ne moremo biti zadovoljni. Še vedno se najdejo kmetovalci, ki sadjarstvu ne posvečajo dovolj pozornosti, posebno sedaj, ko je na območju občine precej razširjen ameriški kapar. Zato je občinski ljudski odbor s pomočjo kmetijskih zadrug organiziral borbo proti kaparju, ki povzroča veliko škodo v naših sadovnjakih. Tudi obnovi sadovnjakov bo treba posvetiti več pozornosti, saj so v obrobnih predelih Savinjske doline zelo ugodni pogoji za razvoj sadjarstva. Kot tretja najvažnejša kmetijska panoga je živinoreja. Zato občinski ljudski odbor skuša še izboljšati stanje v živinoreji. V zadnjih letih sicer zapažamo vzpon v živinoreji, brez dvoma pa se bo stanje goveda v savinjski občini še zvišalo in sicer na račun konjev, ki jih je pri sedanji mehanizaciji v kmetijstvu brez dvoma preveč. Za trg je poleg hmelja pomemben tud krompir, dočim se ostale kulture v glavnem pridelujejo za domačo porabo in krmo živine.

Na področju občine se iz kmetijstva predvsem zaradi hmelja ustvarja lep narodni dohodek in sicer 990,350.00 ali 12,8 %, ki pa v razmerju do industrije kljub temu ni velik, saj znaša ustvarjeni narodni dohodek v industriji na področju občine 5.825,309.000 dinarjev ali 75 %, tako da znaša vrednost proizvodnje v industriji na enega delavca 1,640.900 dinarjev, v kmetijstvu pa na 1 gospodarstvo s 3—4 delovnimi silami 207.700 dinarjev. Narodni dohodek v

kmetijstvu se bo znatno dvignil, če bodo kmetovalci uporabljali vsa sodobna sredstva tehnike in znanosti, ne samo pri pridelovanju hmelja, temveč tudi pri ostalih kulturah. Pri tem bo Hmeljarski inštitut tudi v bodoče bistveno pripomogel z raznimi predavanji in strokovnimi nasveti. Tudi pospeševalne odseke pri kmetijskih zadrugah bo treba utrditi. Kmetijska posestva bodo v bodoče še bolj vzgledna, da se bodo kmetje od njih naučili umnega kmetovanja. Na področju občine je 16 kmetijskih zadrug, ki so postale važen činitelj na kmetijskem področju. V upravnh odborih teh zadrug je 208 zadružnikov, ki vodijo delo zadrug. Povprečno ima vsaka zadruga v svojem delokrogu 5 pospeševalnih odsekov, med katerimi so najmočnejši in najbolj delavni hmeljarski, strojni, ponekod pa živinorejski in sadjarski odsek. Tudi hranilno-kreditni odseki beležijo v zadnjem času vidne uspehe. V pospeševalnih odsekih deluje skupno 630 odbornikov. Med kmetijskimi zadrugami pa so tudi izjeme, ki ne upravičujejo nadaljnjega obstoja, kot so zadruge v Št. Andražu, Ponikvi nad Žalcem in še nekatere. Le-te nimajo ekonomske osnove za svoj nadaljnji obstoj. Tudi vprašanje odkupa bo treba v bodoče v zadrugi bolj utrditi.

Na področju komunalne dejavnosti je občinski ljudski odbor pristopil k popravilu občinskih cest, ki so v nekaterih predelih v zelo slabem stanju. Svet za komunalo je na zadnji seji razpravljal tudi o napeljavi vodovoda Šempeter—Žalec v bližnji bodočnosti. Posebno trg Žalec, ki se hitro razvija, občuti pomanjkanje vodovoda. Pri svojem delu je občinski ljudski odbor našel močno oporo v zborih volivcev, ki so dajali ljudskemu odboru zelo dobro oporo in napotila.

Zelo pestra je problematika, katero občinski ljudski odbor in njegovi sveti uspešno rešujejo. Pri odgovornih nalogah pa bodo prispevali svoj delež tudi novoizvoljeni krajevni odbori, ki so bili pred kratkim izvvoljeni in so z delom povsod že tudi pričeli.

Ob pričetku dela Svetov za turizem pri okrajnih in občinskih ljudskih odborih

Z imenovanjem okrajnega sveta za turizem pričenja novo obdobje družbenega upravljanja in usmerjanja turistične dejavnosti na področju Okrajnega ljudskega odbora Celje. Pred okr. Svetom za turizem pa so bili že izvo-

Koča na Svetini

ljeni Sveti za turizem v občinah Celje, Mozirje, Žalec, Laško, Rogaška Slatina. V najkrajšem času pa bo izvoljen Svet za turizem tudi v Vojniku in še nekaterih občinah tako, da bo celotno celjsko turistično področje prepleteno s Sveti za turizem, ki bodo dopolnili delo turističnih društev, ki so dosegla do sedaj že lepe uspehe.

Okraj Celje predstavlja poleg Gorenjske najvažnejše strnjeno turistično področje Slovenije, le žal, da se mu je posvečalo dosedaj premalo pozornosti. Do lanskega leta sploh ni bilo niti državnega organa niti družbene organizacije, ki bi se bavila s turistično problematiko okraja. Uvodno misel o važnosti in obsegu turizma naj potrdi število nočnin v primerjavi z nočninami na območju Slovenije. Število nočnin v našem okraju znaša 28% vseh nočnin v Sloveniji, kar je sorazmerno zelo mnogo; število nočnin se je lani povečalo v našem okraju za 30% napram nočninam v predlanskem letu.

Lansko leto meseca avgusta je bila na pobudo Olepševalnega in turističnega društva Celje ustanovljena Stalna turistična konferenca, združenje turističnih društev in turističnih podjetij za področje sedanjega okraja Celje, ki združuje 28 članov, pravnih oseb, vse kar se pač bavi s turizmom na območju okraja Celje.

Prva naloga STK je bila ugotoviti turistične kraje na svojem področju. To je bilo tudi storjeno s sodelovanjem OLO Celje, OLO Šoštanj, Gostinskih zbornic Celje in Šoštanj ter Turistične zveze Slovenije. Na podlagi teh ugotovitev je predsedstvo STK ocenilo za turistične naslednje kraje:

Celje, Laško, Rimske Toplice, Dobrna, Rogaška Slatina, Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Podčetrtek, Kozje, Planina, Jurklošter, Makole, Slovenske Konjice, Frankolovo, Vitanje, Velenje, Šoštanj, Žalec, Prebold, Gomilsko, Braslovče, Vransko, Letuš, Šmartno ob Paki, Mozirje, Nazarje, Šmartno ob Dreti, Bočna, Gornji grad, Rečica ob Savinji, Radmirje, Ljubno, Luče, Solčava in Logarska dolina. Skupaj torej 30 krajev. Seveda so pogoji za razvoj turizma v teh krajih zelo različni vsekakor pa povsod podani.

Kot zimske turistične postojanke smo deklarirali: Celje, Celjsko kočo, Svetino, Mozirsko kočo na Golteh, kočo na Raduhi, Kocbekov dom na Korošici, Ljubno, Dom na Slemenu, Kočo na Mrzlici ter Logarsko dolino.

Za letno sezono 1955 je bila STK dobro pripravljena. Pravočasno so se vršile potrebne konference, določene so bile cene, razposlani prospekti, za turistična društva in potovalne urade pa so bile izdane 3 številke »Objav« z navedbo kapacitet in cen. V vseh časopisih FLRJ smo objavili tudi kratka reklamna sporočila.

Sezona je lani kljub dežju odlično uspela, saj je bilo po nepopolnih podatkih 264.991 nočitev, kar predstavlja izraženo v prometu 264,991.000 dinarjev.

Za letos je pripravila STK naslednje propagandne publikacije:

Celjsko turistično področje — prospekt, dvobarvna naklada 20.000 izvodov v slovenščini, srbohrvaščini, nemščini in angleščini (v tisku).

Logarska dolina

Celjsko turistično področje in celjski muzej — dvobarven prospekt v slovenščini, nemščini, angleščini, 20.000 izvodov (v tisku).

Vodič po celjskem turističnem področju, brošura (okoli 100 strani) s podrobno obdelavo vseh 30 turističnih krajev našega okraja v slovenščini, srbohrvaščini, nemščini in angleščini.

Sredstva za tisk prvih dveh publikacij je dalo na razpolago Olepševalno in turistično društvo Celje. Sredstva za tretjo publikacijo pa niso zajamčena ter jo bo mogoče izdati le ob subvenciji okraja.

Ne smemo prezreti izredno kritičnih prometnih zvez z Zg. Savinjsko dolino. Prav tako bo treba čimprej odločiti o perspektivnem razvoju Logarske doline, o cestah pa se bi dalo napisati posebno razpravo. Velike važnosti bodo tudi pravilni instrumenti v družbenem planu, ki morajo omogočiti gostinstvu, da končno uredi svoje prostore, predvsem sanitarne naprave. Tudi o nujno potrebnih investicijah v Rogaški Slatini in o problematiki naših zdravilišč bi morali zapisati kaj več, če bi hoteli dodobra obdelati turizem našega področja.

Opozoriti moramo tudi še na uspešno delo Planinskega društva Celje, ki je bilo prvi povojni pobudnik turizma v Zg. Savinjski dolini in je po njegovi zaslugi in delavnosti Logarska dolina spet odprta delovnim ljudem.

Prav tako posveča tudi Okrajna gostinska zbornica vso pozornost pravilni usmeritvi in razmahu turizma na našem področju ter je bilo njeno dosedanje sodelovanje s STK vzorno.

Zoran Vudler

Občni zbori DPD Svobod in prosvetnih društev v žalski občini

Razen prosvetnih društev v Šeščah in Šentlovrencu pri Preboldu so že bili letni občni zbori v vseh Svobodah in prosvetnih društvih v žalski občini. Posebno vnemo pri širjenju ljudske prosvete je pokazalo vseh pet Svobod, med katere sodi na prvo mesto vsekakor libojska. Tu posvečajo posebno skrb mladini, ki tvori jedro članstva v skoraj vseh mnogoštevilnih sekcijah. V Zabukovci so zlasti agilni vsi trije pevski zbori, pa tudi dramska sekcija bo zaživela, ko bo v doglednem času odprt dom kulture v Grižah. Tu je rešeno tudi vprašanje lastništva znanega letnega gledališča, ki ga je odstopil okrajni odbor ljudske prosvete v dokončno last zabukovški Svobodi. V preboldski Svobodi imajo zlasti bogato knjižnico, zgledno pa delujeta tudi pevska in dramska sekcija. Slednja zasluži za deset naštudiranih in odigranih kvalitetnih dramskih del vse priznanje. V tej Svobodi bodo morali pritegniti predvsem več mladine, žena in kmečkih ljudi. V polzelski Svobodi je pokazal lepe sadove mlad pevski zbor, pa tudi dramski sekciji ni kaj oporekati. Tu jim delajo skrbi in težave prostori, kar bi pa lahko spričo dejstva, da razpolagajo Polzelčani kar s tremi dvoranami, odpadlo. Žalska Svoboda ima najmanj tradicije, pa je vsemu navkljub prebredla začetne težave. Lahko se ponaša z bogato knjižnico. Dramska sekcija se je obogatila z mladimi obetajočimi člani, le repertoarno politiko bo morala prilagoditi zmogljivosti ansambla. Žalostno je, da v Žalcu, metropoli Savinjske doline, ne premorejo moškega pevskega zbora; izgovor, da ni moč dobiti pevcev, ne drži. V žalskih kolektivih jih je dovolj, le pravilno je treba k njim pristopiti. V vseh Svobodah bo treba v letošnji zimski sezoni postaviti na prvo mesto izobraževalno delo, saj je od dviga kulturne ravni našega delovnega ljudstva v veliki meri odvisen dvig življenjskega standarda.

Kakor imajo skoraj vse Svobode več ali manj idealne materialne pogoje za svojo kulturno-prosvetno dejavnost, tako se morajo z njimi boriti kmečka prosvetna društva. Jasno je, da so uspehi v teh društvih zato zdaleka manjši in skromnejši. Kljub objektivnim težavam pa beležijo prav lepe uspehe zlasti prosvetna društva v Pirešici, kjer pridno igrajo in si pridno izposojajo knjige iz razmeroma bogate knjižnice, v Galiciji, Ponikvi, Šentandražu, Trnavi, Taboru, v Mariji reki in na Vranskem. V Taboru je začel uspešno delovati pevski odsek, ki se že pripravlja na svoj prvi koncert. Ko bodo ustanovili prosvetna društva tudi še v Petrovčah, Šempetru in Braslovčah, potem bo mreža DPD Svobod in prosvetnih društev v žalski občini popolna. Tudi prosvetna društva po vaseh bodo morala posvetiti vso skrb delu v izobraževalnih sekcijah, več poudarka pa bodo morala dati predvsem tudi pevski in glasbeni kulturi, ki imata v Savinjski dolini bogato tradicijo.

Posameznik se mora ravnati po načelih skupnosti

NEKAJ NOVIC IZ PREBOLDA IN OKOLICE

Ustavimo se najprej v Šeščah. Posedimo v veliki sobi zadružnega doma. Kaj pa je, da se je zbralo toliko ljudi? Aha, zbor volivcev! Spredaj sedi predsednik vaškega odbora SZDL. Zraven njega predsednik žalske občine tov. Rančigaj. Dnevni red so kar dobro izbrali: politični in gospodarski pregled, most, vodovod, volitve in sklepi. Kar je pozabil pri prvi točki predsednik vaškega odbora SZDL, ga je dopolnil predsednik občinskega odbora. Nekaj desetin kratkih in jedrnatih stavkov in zbranim volivcem je bilo jasno, kako je doma in v tujini. No saj volivcev je bilo kar čedno število. Dobro so se oborožili za razpravo, zato vprašanj in pojasnil ni hotelo biti konec. In že kar pri prvi točki so prišli na razne regrese, popravilo cest in drugo. Nič zato. Pa je pri zadnji točki manj besedičenja. Torej regres dobi tisti, ki bo pridelke izključno prodajal preko kmetijske zadruge. In zbor je sklenil, da je tako pravilno. Glede cest se prav tako godijo velike nepravilnosti. Ponekod — ponavadi tam, kjer ni nujno — se kamenje razsipava, drugod pa blata do kolen. Sklenili so, da bo bodoči odbor stvar uredil.

O mostu je poročal odbor: zbrali so 147 m³ lesa, ki je že stesan. Denarnih prispevkov je 280.000 dinarjev. Za nasip so navozili okrog 500 m³ različnega materiala. Železnega okovja, vijakov, spojk itd. je za okrog 250.000 dinarjev. Podpore od oblasti so prejeli 300.000 dinarjev. Torej na prostovoljni bazi so vaščani naredili za okrog 2 milijona dinarjev vrednosti. Saj je kar udarniških ur blizu 3000. Svetli in pohvale vredni primer: vdova Golavšek Julka je sama darovala preko 7 m³ lesa. In takih primerov v Šeščah je več. Skoraj vsi delajo z zavihanimi rokavi, le nekaj je belih vran, ki stojijo ob strani. Toda agilni graditelji so sklenili: proračun za most je 14 milijonov dinarjev, znižati ga hočejo s prostovoljnimi storitvami vsaj za polovico.

O vaškem vodovodu so se tudi temeljito pomenili: nujno je premenjati cevi, vodovod pa razširiti na vse strani. Vkopali bodo debelejše salonitne cevi, položene bodo izkopali in jih uporabili za stranske napeljave. Zbor volivcev je prepričan, da bo uspel. V to nihče ne dvomi. Zakaj? Zato! Kar so si Šeščani zadali v preteklosti, so do pike izpeljali. In prav tako bo tudi v bodoče. Mar kdo zmiguje z glavo? Nikar! Do sedaj je bil nasprotnik vodovoda — no in če ni točno povedano — vsaj ravnati se ni hotel po pravilniku vaške vodovodnes kupnosti — edini beli vrabček — tov. Oplotnik. In na zboru je bilo sklenjeno, da vode tako dolgo ne dobi, da se bo spametoval in delal tako, kakor zahteva vaška skupnost. Sicer ima tov. Oplotnik dobre zveze. Vendar je zbor sklenil, da se brez njegovega privoljenja pač ne bo »skrižem oralo« po vasi. Zato naj ve tisti Poncij ali Pilat, ki je na kakšnem odgovornem mestu in je zaradi kakršnega koli »prijateljstva« na strani Oplotnika, da ima v vasi pač največjo besedo — zbor volivcev. Mar misliš tovariš Oplotnik, da temu ni tako? In, ali zares misliš, da je vsa vas krivična, le ti nosiš na srcu roko pravice? Danes je pač tako: skupnost lahko stare posameznika, ki jo hoče rušiti — posameznik se mora ravnati po načelih skupnosti!

No, potem so prišli na volitve. Kar dobro so izvolili nov krajevni odbor. Tudi sklepe so sestavili: nenehen politični, gospodarski in kulturni napredek vasi, izgradnja mosta, razširitev vodovoda, potem še ceste, ljudski oder in še kup stvari.

Tov. Rančigaj, predsednik žalske občine, je na zaključku dejal, da tako razigranega zbora volivcev že dolgo ni videl.

*

Kako pa je bilo z zborom volivcev v Preboldu? Naj omenim, da so okrog Prebolda strnjene tri največje vasi bivšega občinskega območja. Ker je volivcev veliko, so sklicali sestanek v prosvetni dvorani. Pa je bila premajhna? Ah, kje neki! Prvič zbor sploh ni uspel. Volivcev je bilo toliko, da bi jih zlahka preštel na prste. Kaj pa gostilne? Pravijo, da so bile polne. Ali je resnica? Naj je bilo tako ali drugače. Zbor so sklicali v drugo. Tudi v drugo je bila dvorana dosti prevelika. Ko pa so se naslednji dan udeleženci pogovarjali, kako je bilo, je bilo razvidno iz njihovih besed, da tudi v drugo ni najbolje uspel. Zakaj? Baje je v Preboldu vse »premalo« problemov in preveč »mogočnežev«, ki bi radi probleme reševali po svoje. Toda, kako?

*

Nasprotno pa je bilo v Reki. Volivcev je bilo dovolj — nekateri so prišli kar dve uri daleč. Z veseljem so posegali v razpravo. In bili so veseli, da jih je nekdo obiskal, ki jim je znal obrazložiti probleme, kateri že dolgo gnjavijo reške volivce. Saj menda kar drži, da odgovorni ljudje vse premalo zahajajo v kraje, ki so bili med minulo vojno — zibelka partizanov.

*

Potem je še bil v Preboldu občni zbor Svobode. Da se je stari odbor za to stvar dobro pripravil, je pokazal dnevni red, ki je imel dvanajst ali trinajst točk. Zares, udeležba je bila dobra. Zboru sta prisostvovala člana Republiškega in Okrajnega odbora delavsko prosvetnih društev tov. **Svetek** in tov. **Predan.** Oba sta dala koristne napotke, ki so jih navzoči sprejeli s ploskanjem. Ugotovljeno je bilo, da je preboldska »Svoboda« v minulem letu kar dobro zaživela. Največja hiba so še pač potrebni prostori. Vendar so se vse sekcije dobro odrezale, le godba na pihala mora urediti s kapelnikom in disciplino. Zadanih je bilo kup nalog in če jih bodo rešili polovico, bo menda velik uspeh. Med najvažnejšimi primeri je razširitev prosvetnega doma. Če bodo finančna sredstva, bo Prebold prav gotovo imel v treh letih prostorno zgradbo.

CINKARNA CELJE

PRODA

19 komadov starih in defektnih elektro-motorjev od 1,5 do 6 kW.

Ponudbe podjetij (ne privatnikov) sprejme uprava CINKARNA do 31. januarja 1956.

OBVESTILO

S 1. januarjem 1956 smo odstopili prodajo vseh vrst nogavic z napakami »Savinjskemu trgovskemu podjetju« Polzela. Sindikalne podružnice in ostale interesente naprošamo, naj se v bodoče v pogledu nabave nogavic obračajo direktno na imenovano podjetje, ker na eventualne prejete prošnje in dopise ne bomo več odgovorili.

Tovarna nogavic, Polzela

Trgovsko podjetje s tekstilom

VOLNA — Celje

obvešča vse svoje odjemalce ter interesente za potrošniški kredit, da pričnemo z izdajanjem blaga na potrošniški kredit spet s 16. januarjem. Uradne ure so dnevno razen sobote, od 9.—11. ter 14.—16. ure. Izven tega časa stranke oz. interesente za ta kredit ne bomo sprejemali.

Dolina hidrocentral

Ukročena Drava je postala dragocen vir žlahtne energije

Dolina hidrocentral — tako upravičeno imenujemo Dravsko dolino vse od Maribora do podnožja Pece, zaprto z ene strani s pohorskimi vrhovi in z druge s Kobanskim pobočjem. Oba planinska masiva varujeta v svojem objemu zeleno Dravo, bogat vir električne energije.

Drava je bila nekdaj znana zaradi svojih drznih splavarjev, v desetih letih svobodne graditve pa je postala slavna po svojih hidrocentralah, po veličastnih objektih, ki so zrasli izpod rok graditeljev naše nove stvarnosti.

Tu in tam so na Dravi še vidni splavarski pristani. Toda splavarji, pohorski in kozjanski les, niso več značilnost Dravske doline. Na obeh straneh Drave odmerja zdaj novo življenje bitka za električno energijo, ki je potegnila za seboj tudi najsamotnejše kmetije in jim ustvarja nove, lepše življenjske pogoje. Od Maribora do Dravograda so zrasla nova naselja — domovi družin, ki so našle kruh pri gradnji hidrocentral. Sredi nekdaj »pustih grabnov« pa so zrasli veličastni objekti. Drava teče ukročena, žene turbine in napaja električno omrežje, ki je razpredeno od transformatorjev do vseh večjih središč. To so žile — po katerih teče kri naše industrije.

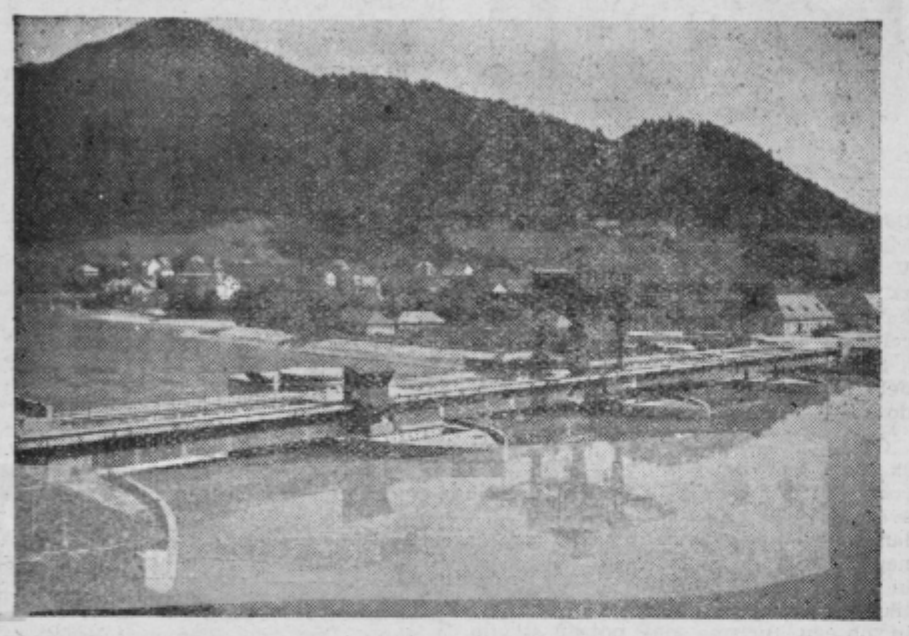

Hidrocentrala Dravograd

Zakaj toliko hidrocentral na Dravi?

Če nismo prav geometrsko natančni, lahko rečemo, da bo kmalu na vsakih 10 km od državne meje pri Dravogradu do Maribora betonska pregrada sekala dravski tok in ga spreminjala v žlahtno električno energijo. Šest orjakov bo delalo za nas na Dravi: hidrocentrala Dravograd, Vuzenica, Vuhred, Ožbalt, Fala in Mariborski otok. Razen hidrocentrale Vuhred, ki je sedaj v gradnji in Ožbalt, za katero so že pripravljeni načrti, vse ostale naštete hidrocentrale že obratujejo ter so dale doslej blizu 9 milijard kilovatnih ur električne energije. Ko bo Drava popolnoma izkoriščena od Dravograda do Maribora, bo dajala vsako leto 1 milijardo 700 milijonov kilovatnih ur.

Da so projektanti izbrali prav Dravo za gradnjo tolikih hidrocentral, so imeli posebne vzroke. Vsaka elektrarna na reki je mnogo cenejša kot termoelektrarna. Ko je hidrocentrala zgrajena, je obratovanje razmeroma preprosto in zahteva le malo delovne sile. Pogonsko gorivo pa je voda — ki je praktično zastonj. Drava pa je za energetsko izrabo še posebej ugodna, ker ima velike količine vode. Njena posebnost je, da ima nizko vodo samo v zimskem obdobju od decembra do marca, medtem ko ima višje vode ne le spomladi, temveč tudi poleti, ko dobiva vodo z alpskih ledenikov, kjer se topita sneg in led. Tako so lahko turbine na Dravi najdaljšo dobo v letu popolno izkoriščene. Vse druge jugoslovanske reke imajo pomanjkanje vode tudi poleti. Te prednosti, kakor tudi padec vode, prav posebno usposabljajo Dravo za pridobivanje električne energije. Sama gradnja hidrocentral na Dravi pa je cenejša kot drugod tudi zaradi tega, ker tu ni težav s transporti, kajti strugo spremlja vso pot z ene strani železnica, z druge pa cesta.

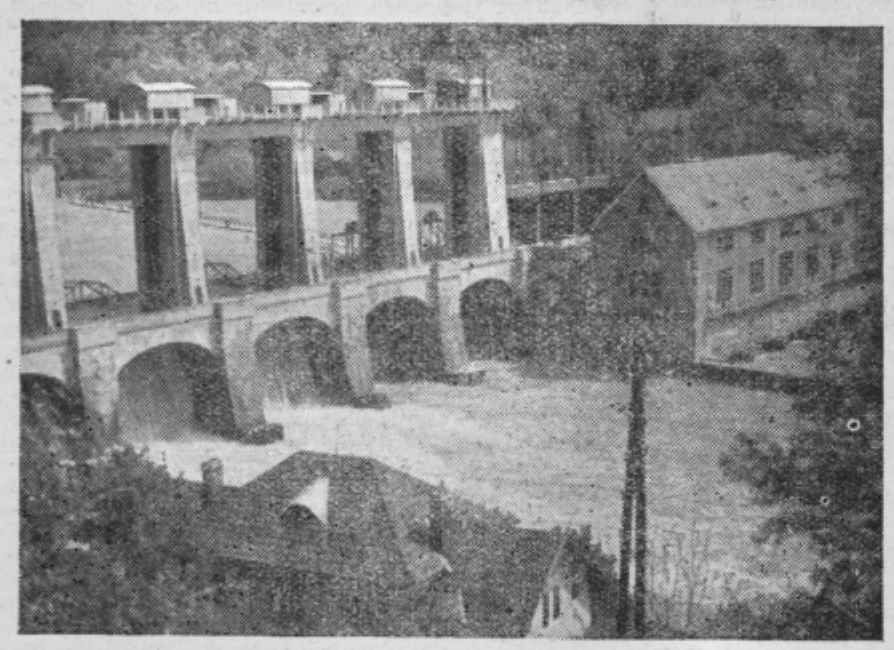

Fala — najstarejša hidrocentrala na Dravi

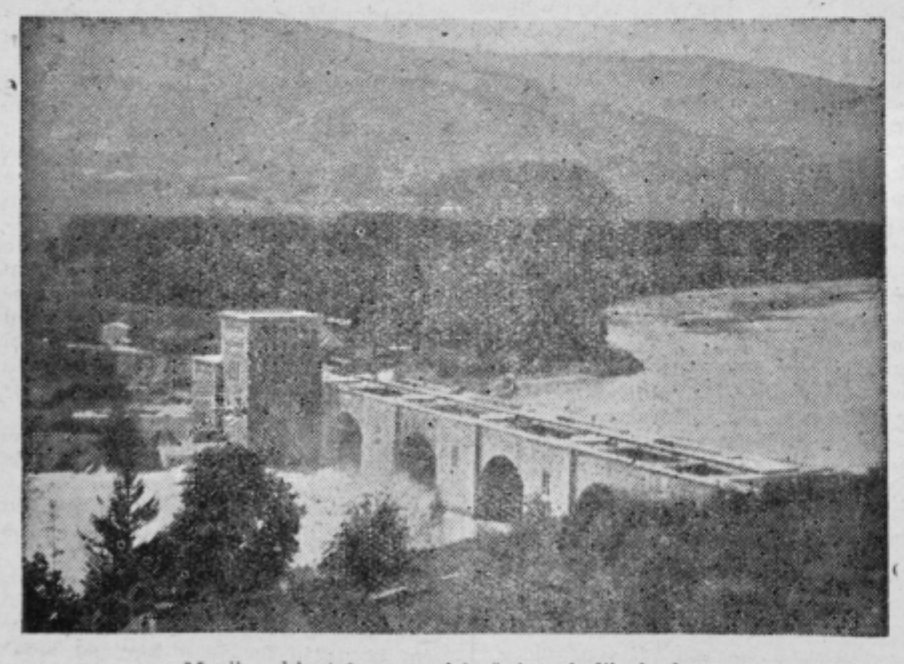

Mariborski otok — preizkušnja mladih kadrov

Mariborski otok — preizkušnja mladih kadrov

Pred vojno je na Dravi sameval veteran — hidrocentrala Fala, ki je bila do lani hkrati največja slovenska hidroelektrarna. Letos je po 37-letih obratovanja dosegla doslej najvišji proizvodni uspeh — 4. decembra je dala 200 milijonov kilovatnih ur električne energije, kar je več kot kdaj koli prej vse leto.

Nemci so takoj po letu 1941 začeli priprave za gradnjo elektrarn na našem delu Drave, ker so hoteli izkoristiti za svojo vojno industrijo bogate energetske vire. Začeli so graditi elektrarno Dravograd, ki so jo forsirali v taki meri, da so že konec leta 1943 spravili v obrat prvo turbino. Delali so pretežno z vojnimi ujetniki, ki so na tem gradbišču množično umirali.

Konec leta 1942 so začeli graditi tudi elektrarno Mariborski otok. Toda do konca vojne so uspeli zgraditi le del objektov v prvi gradbeni jami. Ob osvoboditvi je bilo gradbišče popolnoma zapuščeno in je bilo potrebno vse delo na novo organizirati. Za naš tehnični in delavski kader, ki se je zbral na tem gradbišču, je pomenila graditev hidroelektrarne Mariborski otok veliko preizkušnjo, ki jo je častno prestal. Kmalu se je pokazalo, da smo sposobni tako velike in komplicirane naloge izvrševati sami, brez tuje pomoči. Kljub vsem povojnim težavam je Mariborski otok 5. septembra 1948 začel obratovati s prvim strojem. Pri dveh turbinah, ki sta že montirani, dosega hidrocentrala 200 milijonov kilovatnih ur letno.

Vuzenica — ponos graditeljev dravskih hidrocentral

Po dograditvi Mariborskega otoka se je mlad kolektiv na čelu z inž. Borisom Pipanom preselil dalje po Dravi do Vuzenice. Tu so morali pričeti popolnoma skraja. Imeli so samo načrt in izmerjeno koto, v kateri je projektant začrtal brano nove dravske hidrocentrale, ki bo s tremi agregati povečala proizvodnjo električne energije na Dravi za novih 250 milijonov kilovatnih ur.

Potapljači so v deroči vodi poiskali trdno, golo skalo za nove temelje. Izkušnje z Mariborskega otoka so graditeljem pomagale do novih zmag. Elektrarna je od projekta do dograditve v celoti delo naših ljudi. Gradbena in montažna operativa je vsa dela opravila brez posebnih težav in Vuzenica je, večkrat odlikovana kot najboljše gradbišče, pričela obratovati s prvim agregatom 30. decembra 1953. Nekaj mesecev pozneje pa so priključili še drugi agregat.

V Vuhredu gradijo še enkrat hitreje

Že med gradnjo zadnje faze Vuzenice je gradbena operativa podjetja »Tehnogradnje« začela pripravljalna dela za novo elektrarno Vuhred, ki bo najmočnejša elektrarna nad Mariborom.

Spet so začeli skraja kot proti Vuzenici. Potapljači in betonerji so v deročo vodo postavili opaže in stebre ter jih postopno povezali v močno betonsko steno, ki je iztisnila Dravo iz desne polovice njene struge. V izsušenem dravskem dnu so lani oktobra pričeli prava gradbena dela z desno obrežno zgradbo in prvim turbinskim stebrom. Že letos spomladi sta se pokazala oba objekta v veličastnih konstrukcijah. Moderna betonarna, 32-metrska stolpna žerjava in vsa druga moderna oprema, ki dopolnjuje mehanizacijo, je obiskovalce takoj opozorila, da gre za najsodobneje urejeno gradbišče. Moderna tehnična oprema ter izkušnje, ki so jih graditelji pridobili na Mariborskem otoku in v Vuzenici, so pripomogle, da priznavajo danes graditeljem Vuhreda srednjeevorpski tempo dela. Če pa vprašate o tem ljudi na gradbišču, povedo, da so porabili za dela, ki so jih opravili v Vuhredu v enem letu, v Vuzenici še skoraj dve leti.

Zdaj je zrasel do vrha tudi že drugi turbinski steber v prvi gradbeni jami. V prvem stebru pa monterji zaključujejo montažo prvega agregata, ki bo ob koncu leta pričel poskusno obratovati. Graditelji so zaprli Dravi pot po levi polovici struge in jo ponovno prisilili, da se je obrnila in teče čez nova pretočna polja.

Če človek gleda veliko delo in ogromne betonske orjake, ki so jih postavili, si nehote zastavi vprašanje, kolikšne investicije morajo biti dnevno na razpolago za takšno delo. Dnevna realizacija del dosega 4,5 milijona din vrednosti. Toda že v naslednjih dneh, ko bo priključen na električno omrežje prvi ogregat, se bodo pričela vložena sredstva naglo obrestovati. Naše gospodarstvo bo dobilo novih 20.000 kilovatov električne energije, s katerimi bo stisko v kritičnih zimskih mesecih že laže premagovalo.

Posojilo, ki ga z velikim razumevanjem dajejo za hidrocentralo Vuhred naši delovni kolektivi, je vsekakor dobro naložen denar, hkrati pa najlepše priznanje graditeljem naših hidrocentral in veliki ustvarjalnosti naših delovnih ljudi.

Naša družina in mladina

Zopet veselo v šolo

Ali ni čas največji perpetuum mobile? Hlastaš po njem, toda dan se izmuzne dnevu tako neslišno, da ti od njega ostane le majhen, majhen srebrn drobček — spominček na neskrbne dni v počitnicah.

Prav tisti o novoletni jelki je bil najsvetlejši. Ko mislim o njej, se spominjam prizorčka o pravljični dvorani. Tiho in skoraj malo boječe jo primahajo prvošolčki.

Že nekaj trenutkov za tem jih objame pravo zimsko pravljično razkošje. Glej, sneg na smrečicah in smrekah! Le zakaj se je izneverila narava?

Pred odrom je velikanska jelka, ki s pisanimi rdečimi, modrimi in rumenimi očmi radovedno ogleduje pionirčke. Pod njenim širokim zelenim krilom hrani bele pakete, povezane z okusno rdečo pentljo, ki ji je pritaknjen smrekov vršiček, pozdrav Dedka Mraza.

Da, taka je jelka, bogata, pestra in vendar tako vabljiva in veličastna.

Toda, glej, glej! Okoli nje zaplešejo ponovno bele snežinke, ki spremljajo dobrodušnega Dedka. Ves je nasmejan in dober. Dober, da, to dobro vedo otroci. Visoka in še bolj bela kučma mu pokriva sivo glavo. Tako opaziš, da je Dedek tudi pedagog. Takoj so se sprva plašni otroci zbrali okoli njega.

»Ali ste bili pridni? Kako ste se obnašali? Ali pozdravljate ljudi? Kakšna so vaša spričevala?« Prav na slednje je potrkal najbolj občutljivo.

Človek bi mislil: vse bo tiho! Toda ne! Glej jih, kako so se razživeli. »Francek ima enojko!« je nekdo zakričal. »Jožek je udaril Anico!« Metka ni hodila rada v šolo!« se je oglasila najmanjša.

»Tonček je dobil odlično spričevalo!« Zopet nekdo »Tonček, pridi, pridi! Ker si najpridnejši, Te prvega obdarim!« Tonček, ves razžarel, se približa Dedku. Tako delaj še naprej! Za vsakogar nekaj! Od nekod božajo mehki zvoki lahke glasbe, ki prelepe trenotke še stopnjujejo.

Otroci odhajajo in mislijo: »Tonček, prvi odličnjak. Drugo leto bo tudi mene prvega poklical.«

Zapuščajo dvorano. V njihove razgrete obraze pa se prešerno zaletavajo nežne snežinke.

Dnevi so minili in otroci še vedno pripovedujejo, kako je bilo tisto popoldne ob bajno razsvetljeni jelki in prijaznem, a pravičnem Dedku, ki se je potrudil, da je preletel Triglav ter prinesel zvrhan koš dobrot.

Danes so Tončki, Jožki in Metke zopet v šolskih klopeh. Toda v odmoru se še radi pogovarjajo o tistem, tako težko pričakovanem srečanju.

Razigrane obrazke takrat zopet preleti lahen nasmeh, ki se takoj zopet umakne misli na Tončka odličnjaka!

Zvonci redno zvonijo in prinašajo zaskrbljenost ali veselje.

Pionirčki ne smejo zanemarjati dnevnega učenja.

Toda sami še niso dozoreli. Mnogi še ne pojmujejo, kako silno važno je, da se učijo.

Dobri in skrbni starši vedo, da jim morajo pomagati in jih stalno kontrolirati.

Če bodo takele prvošolčke že sedaj navadili na redno delo, jim bodo pozneje prihranjene mnoge težkoče!

In prav je, če zopet trdimo, da je od staršev v veliki meri odvisno, če bodo njihovi otroci zopet radi odhajali v šolo.

Naj ponovim tisti stari in oguljeni primer, da je otrok kot nedoraslo in neobgljeno drevesce, ki ga vsak vihar lahko trešči na tla.

Enako je otroku! Nihče se ne zanima za njegove knjige in zvezke, za njegovo delo v šoli. Kaj še, da bi ga kontroliral.

Ali je sploh čudno, če tak otrok obupa nad samim seboj?! Ne, prav nič!.

Ko govorimo o šolski reformi, bomo morali krepko misliti tudi na to, kako bomo prav vse starše povezali s šolo.

Mirno lahko trdim, da bo tesno sodelovanje med domom in šolo rodilo lepe uspehe.

Da, takrat bo tudi Dedek Mraz v nemajhni zadregi, saj bo moral previdno izbirati najboljše med najboljšimi!

V. Š.

UČNI USPEHI NA ŠOLAH V OBMOČJU OBČINE MOZIRJE

Iz statistik je razvidno, da se učni uspehi na naših šolah izboljšujejo iz leta v leto. Res je, da je v prvem polletju navadno uspeh nekoliko nižji kakor ob koncu šolskega leta, vendar lahko priznamo, da je porast boljših uspehov vendarle viden. Na osnovnih šolah znaša povprečni uspeh 80 odstotkov, medtem ko znaša ta na nižjih gimnazijah 55 odstotkov. Lansko leto je bil za nekoliko odstotkov nižji.

Ker šola in dom v enaki meri oblikujeta naše učence, zato bi želeli, da bi s šolo sodelovali tudi oni starši, katerih otroci so slabo ocenjeni. Le takrat lahko upamo, da se bodo uspehi konec šolskega leta znatno dvignili.

Izžrebani reševalci naše novoletne križanke

Letošnjo novoletno nagradno križanko je rešilo okoli 250 naših naročnikov. Več kot polovica rešitev je pri pregledu romala v koš zaradi večjih ali manjših napak. Res je, da je bila manjša tehnična napaka tudi v križanki sami, v zadnji spodnji vrsti je pomotoma bilo prvo okence prazno, namesto da bi bilo izpolnjeno. Toda to napako smo vsem reševalcem upoštevali.

Žreb je določil naslednje prejemnike nagrad:

1. nagrado 3000 din prejme Godicl Dudolf, ravnatelj gimnazije iz Rogaške Slatine.

2. nagrado 2000 din prejme Ropas Ladislav iz Medloga pri Celju.

3. nagrado 2000 din prejme dr. Hočevar Vojteh iz Celja.

Tri nagrade po **1000 din** prejmejo: **Stante Valentin iz Celja, dr. Fran Svetina iz Šentjurja pri Celju in Leskovšek Jože iz Zidanškove ulice v Celju.**

Deset nagrad po **500 din** pa prejmejo: **France Bolka, Celje; Čoh Ana, Celje; Kladenšek Ivan, Zadobrova pri Škofji vasi; Marija Jelenko, Nova vas pri Celju; Ana Turk, Šentrupert pri Gomilskem; Metka Pavlič, Grobelno; Fabijan Helebrant, Celje; Marica Poznik, Celje; Otroški dom »Vere Šlandrove« na Polzeli in Angelca Dobrajc iz Celja.**

Dobitniki nagrad iz Celja naj dvignejo nagrade v upravi, ostalim pa bomo denar poslali po pošti.

REŠITEV NOVOLETNE KRIŽANKE

VODORAVNO: 1 — Domovina; 8 — Srečepolno; 17 — komunala; 24 — obara; 25 — Astrahan; 27 — Saar; 28 — Eden; 29 — Mal; 30 — Bar; 31 — nastrel; 33 — šoja; 35 — staro; 37 — usevi; 39 — taisti; 41 — Dinara; 43 — Teobald; 45 — trag; 46 — omislil; 48 — dama; 49 — adverp; 51 — Ogri; 53 — ponij; 54 — mrak; 55 — Edip; 58 — lakot; 60 — iks; 61 — akt; 63 — Bodice; 68 — sindikati; 71 — ako; 72 — sapa; 74 — vi; 75 — ukovina; 77 — janka; 78 — ena; 80 — ar; 81 — Arta; 83 — Roban; 84 — granit; 86 — skavt; 88 — kaktusi; 90 — Pat; 91 — alea; 93 — Alko; 96 — ad (—da); 97 — in; 98 — komuna; 103 — Ivan Tavčar; 106 — up; 107 — razlika; 110 — Ekar; 111 — RK; 113 — Juhe; 114 — ore; 115 — lesa; 116 — krade; 117 — ta; 118 — operira; 121 — Obir; 122 — Epir; 124 — porazen; 125 — kit; 126 — duga; 127 — njegova; 129 — vitica; 131 — iva; 132 — za; 133 — Ero; 134 — so; 135 — kokot; 136 — arije; 138 — al; 139 — revir; 140 — tira; 141 — Lena; 142 — ral; 144 — koleno; 147 ep; 148 — nor; 150 na; 151 — Maribor; 152 — Lopan; 157 — mar; 159 — ce; 160 — tabor; 161 — Banat; 164 — ugrejl; 165 — jek; 167 — eja; 169 — kaku; 171 — Aron; 173 — Nehru; 174 — valat; 176 — lima; 178 — vo; 179 — olup; 181 — ne; 182 — araon; 183 — Ra; 184 — bre; 185 — Alpe; 187 — slepota; 189 — ajda; 191 — st.; 193 — trguje; 194 — ali; 195 — Kosovo; 200 — oker; 201 — in; 202 — kopina; 204 — Edo; 205 — rositi; 206 — Main; 207 — sni; 208 — Ida; 209 — ona; 210 — Novoleto; 212 — PAZ; 213 — enook; 215 — vsem naročnikom in čitalcem.

NAVPIČNO: 1 — dobropis; 2 — Oba; 3 — Martin Spak; 4 — or; 5 — vanilja; 6 — nastlati; 7 — asti; 8 — sreda; 9 — ralim; 10 — eh; 11 — čaša; 12 — enoramen; 13 — osa; 14 — la; 15 — Naser; 16 — ortopedai; 17 — keramika; 18 — Odol; 19 — me; 20 — U-Nu; 21 — Amerika; 22 — Lava; 23 — aligator; 26 — tr; 32 — asi; 34 — jadr; 36 — ab; 38 — stra; 40 — asi; 42 — na; 43 — Tekija; 44 — do; 47 — moka; 50 — vas; 52 — glina; 56 — diktatura; 57 — pa; 59 — oka; 62 — Kvas; 63 — Bur; 64 — oko; 65 — dob; 66 — Iva; 67 — cin; 69 — Nanga; 70 — tekač; 73 artilerija; 76 — aga; 79 — Avar; 82 — Tunis; 85 — rti; 86 — severno; 87 — tl; 88 — karneval; 89 — lka; 92 — Laki; 94 — kurivo; 95 — operater; 99 — mera; 100 — Ukazi; 101 — nadev; 102 — arena; 104 — njegov; 105 — ah; 108 — zlitina; 109 — kapa; 112 — katalog; 114 — obokan; 116 — krt; 118 — oder; 119 — pure; 120 — aj; 121 — ogor; 125 — Pirenejі; 128 — ekipa; 130 — ce; 134 — sr; 137 — Maroko; 140 — teme; 142 — Rab; 143 — lira; 144 — kobule; 145 — ora; 146 — erar; 149 — Oskar; 151 — mak; 152 — luna; 153 — Oger; 154 — prha; 15 — aero; 156 — njun; 158 — rja; 159 — CELJSKI; 162 — Napoleon; 163 — tona; 166 — Elba; 168 — Ana; 170 — katalog; 172 — ne; 174 — vajenec; 175 — TEDNIK; 177 — alti; 178 — Vega; 180 — upa; 183 — raki; 186 — prnje; 187 — sjena; 188 — ti; 190 — dr; 192 — tod; 195 — kolo; 196 — osem; 197 — siti; 198 — Oton; 199 — vi; 200 — oaza; 201 — ino; 203 — pav; 205 — Rok; 206 — mat; 207 — som; 209 — on; 210 — nč; 211 — vi; 212 — pi; 214 — ne.

VODORAVNO: 8 — Srečepolno; 210 — Novo leto! 215 — vsem naročnikom in čitalcem.

NAVPIČNO: 159 — Celjski, 175 — Tednik.

Izid žrebanja mladinske nagradne križanke

Med številnimi rešitvami, ki smo jih prejeli, je žreb določil naslednjih pet izžrebancev:

1. **Fuks Jožica,** Tovarniška 7, Celje;
2. **Kunej Monika,** Kersnikova 19, Celje;
3. **Rojc Albreht,** Stritarjeva 23, Celje;
4. **Smeh Metka,** Teharje pri Celju;
5. **Primc Marika,** Ostrožno 8 pri Celju.

Ker so vsi srečni dobitniki iz Celja in bližnje okolice, jih prosimo, da knjižne nagrade dvignejo osebno v uredništvu Celjskega tednika.

V Aškerčevem jubilejnem letu

Obnova Aškerčeve domačije gre h koncu

Danes in na tem mestu ne gre za drugo, kakor za nadaljevanje naših časniških poročil o obnovi domačije pesnika Antona Aškerca na Senožetih nad Rimskimi Toplicami. V 22. štev. našega lista v preteklem letu smo namreč najavili začetek obnovitvenih del na domačiji našega pesnika balad in romanc, danes pa lahko zapišemo, da so obnovitvena dela v okviru za to razpoložljivih sredstev in v okviru naloga, ki ga je obnovitveni odbor prejel od okrajnega prosvetnega foruma — končana.

Obnovitveni odbor je takoj spočetka svojega dela sicer sklenil, da ne bi obnovil le Aškerčevega doma, temveč celotno domačijo, torej — poleg hiše še ostala gospodarska poslopja. K temu nagibu ga je privedlo dejstvo, da gre za več ko sto let staro slovensko kmetijo, ki je torej ne bi kazalo ohraniti le kot naš kulturni spomenik, temveč tudi kot etnografsko zanimiv in lep primer slovenske kmetije v tem delu naše ožje domovine. Toda namera bi bila povsem izvedljiva le ob prisotnosti izdatnejših denarnih sredstev. Odbor se je pač nadejal materialne podpore tudi od zunaj, izven Celja, n. pr. od Zavoda za varstvo spomenikov LRS, toda, žal, zaman. Z izjemo Tovarne lesne galanterije v Rimskih Toplicah in celjske Obrtne zbornice, tudi pri naših podjetjih obnovitveni odbor ni naletel na preveliko navdušenje za stvarno sodelovanje pri obnovi tega našega kulturnega spomenika.

Navezan tedaj na enkratno dotacijo v znesku 600.000 din ter na »lastne sile«, je odbor, zahvaljujoč predvsem organizatorju del, šolskemu upravitelju v Rim. Toplicah tov. Kozelju, tako rekoč v celoti obnovil dom, nasproti stoječo kaščo in bližnjo sušilnico ter razen tega popravil še nekaj k obnovi spadajočih del, med njimi pripravil pesnikovo izbo za kasnejšo spominsko sobo (obnove nista bila deležna kozolec in listnjak s hlevom). Ureditev spominske sobe, v kateri bo stalna razstava Aškerčevih književnih del, nekaterih njegovih spominkov, njegov portret in Aškerčev rodovnik, je v načrtu ljubljanskega odbora za proslavo stoletnice pesnikovega rojstva.

Po vsem tem torej je odbor za obnovo opravil naloženo delo. Aškerčev dom je obnovljen in usposobljen, da bo še lahko dolgo vrsto let stal na prijaznih Senožetih kot eno od ohranjenih delovnih mest enega najnaprednejših duhov v kulturi naših preteklih generacij. Naš okraj je z njegovo obnovitvijo že na en način počastil jubilej, ki ga označuje stoletnica rojstva človeka, čigar življenjska pot »je vredna spoštovanja vsakogar, ne glede na svetovno naziranje: zaradi odkrite poštenosti in zaradi spoznanja, da je bil eden tistih, ki ni zakopal nobenega talenta, marveč je do zadnjega pomnožil in dal vse, kar je imel«.

Grobelnik Gustav

Nov gledališki praznik v Celju

V soboto, 21. januarja bo Celjsko gledališče uprizorilo svojega prvega Cankarja, odkar je poklicna ustanova. V častitljivi amaterski tradiciji celjskega gledališkega udejstvovanja je sicer zapisana kot ena najsvetlejših strani ljubezen celjskih igralcev do prvega slovenskega dramatika: saj so — tudi po večkrat — že uprizorili malone vsa njegova dela, izvzemši mladostni pokus **Romantične duše** in visoko zanosno pesnitev hrepenenja **Lepo Vido.** Ravno to zadnjo si je zdaj poklicno Celjsko gledališče izbralo kot svoj prvi spopad z velikanom slovenske dramatike. Vsekakor namerava gledališče tudi s to uprizoritvijo, ki ji posveča posebno skrb in vnemo v pripravah — dokazati svojo zavest umetniškega in kulturnozgodovinskega poslanstva na Slovenskem. **Lepa Vida** je najredkeje igrano Cankarjevo dramsko besedilo — in vendar je po drugi strani njegova najglobljе osebna izpoved, saj obravnava tisto temo, ki ga je (poleg odnosa do matere in domotožne sovražne ljubezni do »doline šentflorjanske«) vse življenje najglobljе prizadevala in mu razgibavala pesniško srce: temo večnega hrepenenja.

Kakor lepa Vida v narodni pesmi hrepeneče odide za žerjavi prek morja na španski dvor, a je tudi tam, sredi bogastva in razkošja, znova nesrečna in hrepeni **nazaj,** kot simbol večne neutešnosti človekovega iskateljskega srca: tako tudi neprestano **hrepenijo** prebivalci Cankarjeve Stare cukrarne in le v hrepenenju samem doživljajo srečo.

Pomisleki zoper **Lepo Vido,** češ: saj to ni drama, to je samo lepa poezija, a dejanja primanjkuje — ti pomisleki so zmotni izraz pretirane vere v starokopitne predsodke. V resnici je tudi **Lepa Vida** prava d r a m a t i č n a tvorba, polna notranje napetosti in spopadov med simbolnimi značaji. Vrhu tega pa ne smemo pozabiti, da govori Cankarjeva čudovita melodična govorica neposredno iz grla vsakemu slovenskemu človeku.

Uprizoriti **Lepo Vido,** tako da bo njena dramska vsebina in njena besedna poezija dostopna slehernemu današnjemu Slovencu — ni vprašanje »repertoarnega poguma«, pač pa vprašanje čistosti s t i l a. Nedvomno je ni mogoče uprizarjati brez premišljevanja, tako kot vsako povprečno standardno delo katere koli tuje literature. Toda če danes slovenska gledališka umetnost išče nova pota v slogovnih izrazih, tedaj mora to opravilo uresničevati ravno ob tistih delih, ki so najbolj njena, najčisteje s l o v e n s k a — in najbolj sodobna v scenskem izrazu. Med te sodi (poleg »Pohujšanja«) v prvi vrsti ravno Cankarjeva **Lepa Vida.** Saj je kar presenetljivo, kako jasno in preroško je Cankar že pred štirimi desetletji razsanjal v sebi podobo tiste nove poetične teatralike, ki si jo današnja slovstvena Evropa šele trudoma išče. Če se navdušujemo nad stilnimi odkritji sodobnih zapadnoevropskih gledaliških poetov (Beckett, Ghelderode, Eliot itd.), tedaj smo najprej dolžni odkriti neznane gledališke vrednote v poetičnem teatru Ivana Cankarja.

V izvirni stilni interpretaciji režiserja **Andreja Hienga,** ki si je zamislil to vizijo Cankarjeve hrepeneče fantazije v strogo udržani, na obe strani disciplinirani formi (niti kot golo oratorijsko recitiranje ritmične proze, niti kot banalno realistiko, temveč kot poetično stilizirano ostvaritev nadresničnega življenja), v stilno čisti, simbolno jasni in vendar predmetno oprijemljivi scenski podobi **Svete Jovanovića,** ob spremljavi izvirnih glasbenih improvizacij na častitljivem starinskem inštrumentu, ki je v vseh dobah navdihoval poezijo žlahtne lirike, to je na kitari **(Karel Hladky)** — stopa Cankarjeva **Lepa Vida** pred celjsko in več: pred slovensko gledališko občinstvo s pričakovanjem, da jo bo sprejelo tako, kot pristoji najčistejšemu plodu Cankarjeve poetične izpovedi.

Vloge so razdeljene takole: **Vida** (Krošl-Horvatova), **Milena** (Goršičeva), **Mati** (Černetova), **Poljanec** (Krošl), **Dioniz** (Jerajeva), **Mrva** (Jeršin), **Damjan** (Dolinar), **Dolinar** (Strnad), **Zdravnik** (Škof), **Študent** (Peer).

Grün

Kulturne prireditve in publikacije ob 100-letnici rojstva pesnika Aškerca

Ker bodo glavne proslave in prireditve v Aškerčevem jubilejnem letu šele konec pomladi ali v začetku poletja, je bil dejanski datum Aškerčevega rojstva 9. januar v Celju nekoliko skromneje proslavljen.

Prvenstveno je treba omeniti malo razstavo v izložbi »Naše knjige« v Stanetovi ulici, kjer je mimoidočim na pogled vrsta Aškerčevih pesnitev, zbirk, potopisov in drugih literarnih del, dalje zbirke in knjige, ki jih je Aškerc uredil svojčas v Ljubljani. Tu je tudi ena najpomembnejših likovnih upodobitev Aškerca — portretni relief, ki ga je izdelal akademski kipar Stoviček. Izložbo je uredil prof. Vlado Novak.

9. januarja zvečer je Radio Celje posvetil pesnikovemu spominu dobro pripravljeno oddajo. Člana umetniškega ansambla Celjskega gledališča Mara Černetova in Aleksander Krošl sta recitirala iz Aškerčevega ciklusa »Stara pravda« naslednje pesnitve: Znamenje na nebu, Tlaka, Boj pri Brežicah, Tabor in Kronanje v Zagrebu. Literarna oddaja je bila obogatena z dobro pripravljeno glasbeno spremljavo. Oddaja je trajala 23 minut.

Končno omenimo še naš list, ki je posvetil poleg informativnega članka na prvi strani še celo stran temu pomembnemu kulturnemu prazniku. Naš list bo občasno obveščal bralce o poteku priprav. Istočasno pa prosimo cenjene bralce, zlasti tiste, ki so pesnika poznali, da nam opišejo svoje spomine nanj, hkrati pa tudi druge, ki vedo o pesniku kaj povedati ali pa so slišali pripovedovati o njem, saj je v krajih celjskega zaledja precej časa živel in deloval.

Stoletnico Aškerčevega rojstva so proslavili tudi v Moskvi

Pesnik Aškerc je bil vnet Slovenec in navdušen Slovan. Svojčas je obiskal tudi Rusijo, prepotoval je Češko, Slovaško ter povsod navezal tesne prijateljske stike z ljudmi bratskih plemen.

Po vsem tem je nekam razumljivo, ko smo zvedeli, čeprav nas to nič manj ne preseneča, da so v Moskvi 6. januarja v društvu sovjetskih pisateljev priredili spominsko svečanost, združeno z umetniškim programom. Proslave so se poleg vidnih sovjetskih pisateljev udeležili tudi člani našega veleposlaništva. Proslavo je začel predsednik slovanskega odbora v ZSSR A. A. Gundorov, referat o življenju, ustvarjanju in liku pesnika Aškerca pa je podal književnik Vadim Koževnikov.

Temu referatu je nato sledil umetniški program.

Kaj pripoveduje Cankarjeva nečakinja Zora o svojem stricu — pisatelju Ivanu Cankarju

Marsikomu med nami prav gotovo ni znano, da še živi Cankarjeva sestra Neža, ki je bila od mnogoštevilne Cankarjeve družine na Vrhniki predzadnji otrok. Tudi jaz sem za to novico zvedela. Za to novico sem slučajno zvedela v letošnjih počitnicah, ko sem se mudila na Bledu. Do nedavna je namreč Neža Cankar, poročena Poč, živela na Bledu pri svoji hčerki Zori, letos pa se je preselila k svojemu sinu v Beograd.

Cankarjeva sestra Neža

Spomnila sem se, da bi utegnilo tudi naše bralce zanimati, kaj bi povedala sestra Neža o svojem velikem bratu Ivanu. Manjkalo mi je časa, da bi jo osebno obiskala, zato sem se poslužila pismenega intervjuja in poslala istočasno nekaj vprašanj Carkarjevi sestri Neži in njeni hčerki Zori— Cankarjevi nečakinji. Od sestre Neže, žal, do danes še nisem dobila odgovora, pač pa mi je Cankarjeva nečakinja, Zora Štimnikar z Bleda poslala 8 listov napisanih — spominov na svojega strica Ivana, katerega ima še danes v najlepšem spominu. Priložila mi je tudi sliko svoje matere, Cankarjeve sestre Neže ter svojo sliko, kjer je slikana kot 16 letno dekle s svojim stricem Ivanom. Na to sliko ima posebno lep spomin in opisuje dogodek takole:

»Nekega dne, med prvo svetovno vojno, leta 1917 — ko smo z mamo stanovali v Ljubljani v Kolodvorski ulici, je prišel stric Ivan, kakor mnogokrat k nam ter je pri nas prespal. Drugi dan popoldne, ko mu je mama postregla z dobrim čajem, se je nenadoma zmislil, da se mora z mano slikati, pa sva takoj odšla k fotografu. Po slikanju sva odšla v cvetličarno, kjer mi je kupil bele krizanteme, nato pa še v drugo, kjer mi je kupil 8 belih vrtnic na dolgih steblih. Od tu me je povedel v slaščičarno, kjer je kupil zame, za moje tri brate in malo deklico-begunko, ki je bila pri nas, za vsakega zavojček tort. Nato sva šla v kavarno »Evropo« na sladoled. Od tu me je peljal še na Celovško cesto, kjer mi je pri »Gorenu« hotel kupiti kolo. Že tako vsa natovorjena z darili, si tega zadnjega nisem upala sprejeti in sem se »hvaležno uprla«.

Nadalje pripoveduje Zora Štimnikar podrobno o razmerah v Cankarjevi družini in med drugim omenja: »O družinskih razmerah Cankarjev na Vrhniki vem precej, ker nam je mama mnogo pripovedovala. Moj stari oče, Cankar Jožef je bil doma iz polhovgrajskih hribov, stara mati pa se je pisala Bevk in je bila iz Vrzdenca, vasi na barju, med Vrhniko in Ljubljano. Stari oče je bil inteligenten, živahen človek, vendar je prerad pil, kar je onesrečilo družino. Otroci in žena so imeli pri njem težko življenje. Bil je zelo nasilnega vedenja, posebno, če ni bil trezen. Otroci so se mu morali zelo zgodaj upreti, da so ubranili mater. Rodilo se jima je 12 otrok, od katerih so 4 umrli že v mladosti. Moji strici in tete po vrstnem redu so bili: Jože, Johana, Franc, Karolina, Ivan, Karl, Neža in Francka. Izmed vseh živi še samo Neža, moja mama. Stara je 75 let. Stric Jože je bil krojač in je živel v Franciji. Johana se je poročila, živela in tudi umrla v Puli. Franc je bil krojač, vdan pijači. Karolina je služila v Ljubljani kot sobarica. Nezadovoljna s svojo življenjsko usodo, je storila samomor. (S Frančiškanskega mostu je skočila v Ljubljanico.) Nato je bil Ivan, o katerem bom posebej govorila. Karl je študiral v lemenatu v Sarajevu. Neža — moja mama, je istotako šla zgodaj služit na kmete. Tudi v Puli, kamor jo je spravila teta Johana, je služila pri raznih družinah, dokler se ni poročila z mojim očetom, Ivanom Počem, ki je bil pri mornarici. Tudi teta Frančka je živela v Puli in se tam poročila. Za njo je ostal sin, Vlado Kavčič, ki živi sedaj v Ljubljani (Vlado Kavčič, nečak Ivana Cankarja, je naši javnosti dobro znan, saj izgleda, da bo kot pisatelj vreden naslednik svojega strica Ivana. Njegovo knjigo, »Vaška komanda«, je lansko leto izdala Mladinska knjiga. Pisatelj Miško Kranjec je napisal zelo laskavo pohvalo o njej. Opomba pisca članka).

Mislim, da je na vse Cankarjeve imelo usoden vpliv očetovo pitje in surovost napram materi. Oče je pil in pretepal mater, tako da sta se sinova Ivan in Karl že v 12. letu starosti postavila za mater v bran in očeta nagnala. Zaradi tega je moja mama očeta vedno sovražila.

Doma so Cankarjevi zaradi očetovega pijančevanja živeli v veliki bedi. Ivan in Karl sta se prestradala skozi srednjo šolo (čeprav je mati storila vse, kar je mogla), bila sta več lačna ko sita. Vsi otroci so šli zgodaj od doma: deklete služit, fantje za obrtjo, Ivan in Karl za študijem. Po materini smrti (umrla je za tifusom v 50. letu starosti), pa so se za stalno razšli.

Stara mati je Ivana zaobljubila duhovniškemu stanu, toda kljub veliki ljubezni do matere ni mogel po tej poti. Zato pa je stric Karl čutil dolžnost, da po materini smrti postane duhovnik. Šel je v lemenat, čeprav zelo nerad. Stric Ivan pa je odšel na Dunaj, kjer se je vpisal na tehnično fakulteto. Študiral pa ni mnogo. Že v Ljubljani je začel pisateljevati, na Dunaju je stanoval pri neki vdovi in se zaljubil v njeno hčerko Štefko. Prišlo je do zaroke, toda stric je vendar še pravočasno odšel. Štefko mi je naslikal kot zelo dobro dekle.

Stric Ivan je bil neskončno dober človek in nad vse nežen stric. Ker je smatral tudi druge ljudi za dobre in poštene, se je mnogokrat razočaral. Silno je bil ponosen na to, da je »stric«. Mnogokrat je šel z menoj v mesto, k Štruklju na kosilo, v kavarno ali slaščičarno. Ljubljanska študentarija je hodila za nama in vsi so mi zavidali strica. Kadar je pri nas prespal, mi je pripovedoval »povesti«. Najraje mi je pripovedoval o svojih zasnutkih iz nastajajočih »Podob iz sanj«. Rekel mi je, da druge knjige še niso zame, to pa da bom smela čitati. Kadar sem ga obiskala na Rožniku, me je vedno pogostil, potem pa navadno dejal: »No, Zorček, sedaj pa pojdi malo v gozd, pa pušeljc mi prinesi.«

V letih 1915—1917 je večkrat prišel ponoči pod okno našega stanovanja v Kolodvorski ulici. Ker je bilo prepozno iti na Rožnik, je priklical mamo, da bi pri nas prespal. Po navadi je bilo to pozimi. Hitro smo se stisnili in mu odstopili postelj. Mama mu je pomagala iz čevljev in obleke in pri tem ves čas zabavljala. Stric pa se je smehljal in ves hvaležen brundal: »Oh, ti si sestra vseh sester, ti si Nežka vseh Nežk.« Če je dobil v tem času kje denar za svoje delo, je prišel k nam in se vživel ves srečen v vlogo bogatega in radodarnega strica. Mama je skušala »bremzati«, pa se je branil in rekel: »Če grem zdaj ven, se bodo našli mnogi, ki bodo gledali, da mi ne bo nič ostalo.«

Tak je bil moj stric Ivan. Denar ni imel zanj nobene vrednosti. Kadar ga je imel, ga je kar dajal na vse strani. Zato, ker se je tega zavedal, je raje prišel k nam. Če je potem videl, da je mama za podarjeni denar kupila nam otrokom kako oblačilo ali obutev, je bil presrečen in dejal, da je denar le nekaj vreden, če pride na pravo mesto.

Kakor dolgo se jaz spominjam strica Ivana, je stanoval na Rožniku, šele v zadnjem letu se je preselil v Ljubljano, kjer ga je tudi doletela nesreča. Šel je zvečer iz svoje sobe po stopnicah, ki so bile zavite in nerazsvetljene. Zgrešil je stopnico, padel

Zora, kot 16 letno dekle s svojim stricom Ivanom Cankarjem

vznak in se močno udaril zadaj na glavo. Imel je še toliko moči, da se je vrnil v sobo in legel. Drugo jutro, ko mu je gospodinja prinesla zajtrk, ga je našla nezavestnega in krvavega. Spravili so ga v bolnico. K tej nesreči je prišla še pljučnica. Mama je bila vsak dan pri njemu. Dva dni pred njegovo smrtjo je vzela s seboj v bolnico tudi mene. Stric Ivan je ležal skoro v nezavesti. Roke so mu bile strašno nemirne, prsti so vedno grabili in nekaj iskali. Nisem mogla gledati tega in sem narahlo položila svoje roke na njegove. Nasmehnil se je in rekel »Kako je to lepo« — in roke so se mu umirile...

V Slovenskih Konjicah so izvolili Občinski odbor zveze Svobod in prosvetnih društev

Ta teden je bil v Slov. Konjicah prvi sestanek predstavnikov in delegatov prosvetnih društev in Svobod s področja konjiške občine. Glavni namen sestanka je bil izvolitev občinskega odbora Zveze Svobod in prosvetnih društev, ki bo v bodoče vodil in usmerjal njihovo delovanje. Na območju sedanje konjiške občine je 11 prosvetnih društev, ki so večji del v manjših krajih in dve Svobodi, to je v Konjicah in Zrečah. Skupaj štejejo vsa društva okoli 1000 članov, vendar tu obe Svobodi močno prevladujeta, saj imata sami nad 500 članov, kar je že dobra polovica.

Razprava, ki je bila že na prvem sestanku, je sama po sebi brez dnevnega reda dala na površje osnovne naloge občinske zveze. Z ozirom na to, da v nekaterih društvih dobro delajo pevski zbori, je bila dokaj primerna pobuda, da naj se čimprej pripravi v Konjicah skupni nastop vseh teh zborov.

Predstavnik društva iz Resnika je dal zelo koristno pobudo glede iger. Menil je, da imajo v vsakem kraju prav gotovo na zalogi nekaj iger, ki so jih že igrali ter jim ne koristijo več. Po njegovem predlogu bi bilo boljše, če bi se vse te zbrale na sedežu občinske zveze, ki bi jih lahko tako posredovala ostalim društvom v bližnji okolici.

V občinski odbor Zveze Svobod in prosvetnih društev je bilo ob tej priliki izvoljenih 9 članov. Za predsednika pa je bil izvoljen poznani kulturnoprosvetni delavec tov. Stane Časl, šolski upravitelj iz Žič, za tajnika pa tov. Franc Kolin iz zreške Svobode.

L. V.

UPRAVA

Znamka za 10 din

„Celjskega tednika"

CELJE

TITOV TRG 1

Poštni predal 123

Iz CELJA...

Lep odnos do socialističnih ustanov

Sindikalna podružnica Cinkarne je pripravila gojencem Mladinskega doma Tončke Čečeve prijetno presenečenje. Obiskal jih je Dedek Mraz z vsem svojim spremstvom in jih bogato obdaril.

Otroci, ki so večinoma eno ali dvostranske sirote in tembolj občutijo vsako naklonjenost družbe, so z velikim veseljem sprejeli darove.

Naših gojencev se je ob priliki novoletne jelke spomnila Tovarna emajlirane posode, ki jim je poslala precejšnje število raznih posodic, igrač in slaščic in tekstilna tovarna »Metka«, ki jim je dala nekaj tekstilnih ostankov.

USPEŠNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA PRAVNIKOV V CELJU

Ob prisotnosti skoraj vseh članov celjske podružnice Društva pravnikov je bil v četrtek zvečer društveni občni zbor, kateremu so prisostvovali tudi državni sekretar za pravosodno upravo, dr. Tominšek, predsednik vrhovnega sodišča LRS dr. Hočevar, okrajni sekretar ZKS v Celju, Simonič, predsednik OLO, Jerman, sekretar občinskega komiteja ZKS, Pelko ter še nekateri drugi gostje.

Poročilo o društvenem delovanju v pretekli poslovni dobi je podal poslevodeči podpredsednik Grgič, nakar se je razvila živahna razprava, v kateri so člani in gostje obravnavali nekatere aktualne probleme.

Zanimiva je bila razprava o živahnejšem delu sekcij, o upravnih juristih in o njihovih položajih.

Državni sekretar za pravosodno upravo in predsednik republiškega Društva pravnikov je v daljšem referatu nakazal lik pravnika, kakršnega potrebuje naša družba, dotaknil pa se je tudi še nekaterih kadrovskih vprašanj ter dela pravnikov na svojih službenih mestih ter v strokovnih društvih.

Potem, ko je bila izglasovana staremu odboru razrešnica s pohvalo, je bil soglasno izvoljen novi odbor s tovarišem Grgičem na čelu. **Vran.**

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cena v oklepaju velja za privatni sek.)

Krompir 16 (18—20), čebula 46 (50 do 60), česen 80 (90—120), fižol visoki — 75 (60—80), fižol nizki — 50 (50—60), solata 50 (50), cvetača — (100), motovilec — (150—200), ohrovt 18 (30—35), Peteršilj — (100), zelena 46 (60—80), zelje gl. 14 (14—25), zelje rib. 40 (35—50), Repa sv. — (20), repa rib. — (30—40), korenček 40—50 (20—40), pesa 30—34 (40), redkev 20 (30), hren — (100), koleraba — (30), jabolka 24 (20—25), slive suhe 140 (150), fige suhe 175 (—), limone 320 (—), pomaranče 270 (—), rozine 350 (—), jajca 20 (16—20), mleko — (32—35), skuta — (140), smetana — (200), maslo — 330—500), vino — (130), žganje — (300), kis — (30), pšenica — (50—55), koruza — (50), oves — (50), kokoši — (480—550), por 40 (60), ječmenova kaša 80 (—), orehi celi 170 (—), orehi luščeni 600 (550), radič — (200).

GIBANJE prebivalstva v CELJU

V času od 31. 12. 1955. do 7. 1. 1956 je bilo rojenih 29 dečkov in 18 deklic.

Poročili so se:

Stanislav Steblovnik, trg. poslovodja iz Velenja in Štefanija Lebič, administratorka iz Celja; Franc Oset, železostrugar in Olga Vodnik, elektrovarilka, oba iz Celja; Jože Boris Božič, elektrotehnik iz Zg. Hudinje in Karolina Žunkovič, knjigovodkinja iz Sv. Jakoba; Frančišek Solina, gradb. delovodja iz Šoštanja in Juljana Kos, frizerska pom. iz Stare vasi; Janez Brecl, zidarski pomočnik iz Šmartnega v Rožni dolini in Antonija Vovk, zidarska strežnica iz Ostrožnega.

Umrli so:

Karl Plaskan, prevžitkar iz Kamenč, star 67 let; Branko Straus, otrok iz Brc, star 4 dni; Darja Guzej, otrok iz Celja, stara 19 dni; Ivan Jakopin, otrok iz Brezja, star 1 leto; Marija Zagede, upokojenka iz Celja, stara 82 let; Franc Stepančič, upokojenec iz Celja, star 70 let; Janez Hrovatič, posestnik iz Dobrine, star 47 let; Marija Mastnak, upokojenka iz Lokrovca, stara 63 let; Terezija Dreflak, gospodinja iz Sp. Kostrivnice, stara 27 let; Stanislava Mlakar, gospodinja iz Stor, stara 44 let; Jožef Medved, upokojenec iz Celja, star 66 let; Milan Kovačec, otrok iz Kuzminca, star 4 mes.; Jakob Smolej, zidar iz Brezove, star 45 let; Avguštin Vranič, posestnik iz Prekope, star 74 let.

Odreži!

Naročilnica

Podpisani ....., kraj .....

....., pošta ..... naročam »Celjski tednik« in prosim, da mi ga začnete redno pošiljati.

Naročnino letno 500 din ali polletno 250 din bodo pobirali poštarji.

S tem se smatram za rednega naročnika »Celjskega tednika«.

Datum .....

Podpis:

.....

Odrežli

POJASNILO

V našem listu smo nedavno pod naslovom »KRIŽEM KRAŽEM PO ŽALSKI KOMUNI« v drugem odstavku objavili, da je podjetje »Hmezad« v Žalcu nakazalo šolam, ki so sodelovale pri uničenju divjega hmelja, zneske od 20 do 50 tisoč din za nabavo učil.

Uredništvu pojasnjujemo, da je to pomoč šolam nakazala HMELJNA KOMISIJA ZA SLOVENIJO v Žalcu, ne pa »Hmezad«.

Iz sodne DVORANE

DOSEDANJE KAZNI JE NISO SPAMETOVALE

Alojzija Predovnik je leta 1950 pobegnila v Avstrijo. Po enem letu se je ilegalno vrnila zopet v Jugoslavijo. Ker je bila že dvakrat kaznovana, je bila takrat obsojena na 15 mesecev zapora. Po prestani kazni je zopet brez dovoljenja odšla v Avstrijo, od koder se je letos z dovoljenjem naših oblasti zopet vrnila. Predovnikova je izučena kuharica in bi se lahko s poštenim delom preživljala. To pa ji ni prijalo. Ni si uredila stalnega bivališča, raje je obiskovala znance in sorodnike, pri katerih je dobila stanovanje in hrano. Za plačilo pa je pri njih kradla razne stvari. Na vesti ima pet tatvin in eno zatajitev. Ukradene stvari je prodajala. Vrednost ukradenih stvari znaša okrog 100.000 dinarjev. Nič čudno, da se je zopet znašla pred sodniki, ki so ji prisodili 1 leto in 2 meseca zapora.

URADNI DENAR JE ZAPRAVIL

Franc Kitak je bil zaposlen kot vodja izpostave Biroja za posredovanje dela Celje v Rogaški Slatini. Tam je začel popivati, za kar mu redna plača ni zadostovala. Postopoma si je prisvajal denar, ki mu je bil zaupan in bi ga moral izplačevati kot podporo začasno nezaposlenim delavcem ali pa kot otroški dodatek takim delavcem. Tako je v enem letu porabil za sebe okrog 113.000 dinarjev. Njegovo dejanje je še bolj obsojanja vredno, če se upošteva namen, ki je zanj Kitak prejemal denar, ker so delavci zaradi takega Kitakovega ravnanja po več mesecev ostali brez vsakih prejemkov. Denar je zapravil največ za pijančevanje, saj ga je ena takih prilik, ko je v slabi družbi popival v Celju dva dni in dve noči, olajšala za 40.000 dinarjev. Kitak je bil obsojen na 1 leto in 8 mesecev zapora, Biroju za posredovanje dela pa mora povrniti škodo 113.000 dinarjev.

NEPOŠTENI INKASANT

26 letni Stanko Majhen je bil kot inkasant Radia Ljubljana zaposlen v Dobrni.

Meseca aprila 1955 je v Dobrni sprejel v popravilo radijski sprejemnik mladinskega doma Ivanke Uranjekove v Dobrni v vrednosti 20.000 dinarjev. Sprejemnika pa ni popravil, temveč ga je prodal za 11.000 dinarjev.

Franc Mastnak v Dobrni mu je zaupal šestvoltni akumulator, vreden 15.000 dinarjev, da bi ga napolnil, kar pa ni storil, temveč ga je prodal neznani osebi.

V 36 primerih si je Majhen pridržal kasirano radio naročnino v skupnem znesku 16.750 dinarjev. Obsojen je bil na 8 mesecev zapora in povrnitev povzročene škode.

SEČNJA BREZ DOVOLJENJA JE KAZNIVA

Anton Kotnik, posestnik v Hudinji pri Vitanju, je v svojem gozdu brez dovoljenja posekal poleg dovoljenih 18 m³ še 40 m³ najlepšega smrekovega lesa. S tem je povzročil izgubo prirastka 150 m³ za dobo 50 let, poleg tega pa v isti parceli izvršil golosek v dolžini 250 m in širini 2,50 m. Zaradi kaznivega dejanja uničevanja gozdov je bil Kotnik obsojen na 6 mesecev zapora. Kazen je bila odložena za dobo dveh let.

PRIJATELJ TUJIH KOLES

je Anton Drolc, stanujoč na Dečkovi cesti v Celju. Dne 19. 6. 1955 je v Gotovljah ukradel Jožetu Gominšku moško kolo, dne 8. 8. 1955 pa je v Žalcu vzel kolo Ivanu Cizeju. Drugič ukradeno kolo mu je na Lavi pri Celju skril Alojz Lovrec, kateremu je Drolc povedal, da ga je v Žalcu ukradel. Obsojena sta bila prvi na 5, drugi na 2 meseca zapora.

TATVINO V TOVARNI

je zagrešil 24 letni Josip Pirš iz Lave. V oktobru letos je v tovarni organskih barvil vzel 6 kg dinoksa v vrednosti 16.602 dinarjev. Sodišče ga je obsodilo na 4 mesece zapora in povrnitev škode tovarni.

IZ ŠENTJURJA PRI CELJU

S 1. decembrom je v Šentjurju pričela s poukom kmetijska-gospodarska šola, za katero so pokazali kmečki fantje in dekleta veliko zanimanje. Kmetijsko gospodarska šola bo trajala do 1. aprila 1956. V tem času se bodo udeleženci te šole spoznali z osnovnimi pojmi iz kmetijstva, vrtnarstva, živinoreje, gozdarstva, veterine; čebelarstva, itd. Fantje bodo imeli praktične vaje na kmetijski šoli, deklice pa se bodo vadile v kuhanju, šivanju in v splošnem gospodinjstvu.

KRONIKA Nesreč

Konja sta se splašila med vožnjo Avgustu Vraniču iz Prekope pri Vranskem. Padel je pod voz in utrpel težke notranje poškodbe, katerim je v celjski bolnišnici podlegel.

Pri smučanju si je poškodoval nogo Lesjak Roman iz Šešč.

V rudniku Pečovnik se je v jami vnel plin. Pri tem sta utrpela opekline rudarja Sivko Jakob in Grm Albert.

Z vrelim mlekom se je poparil Turnšek Cvetko iz Ložnice pri Žalcu.

V stanovanju je bila napadena in poškodovana na glavi Šalej Marija iz Creta.

Na ledu je padel in si poškodoval nogo Mandelc Valentin iz Rečice ob Paki.

...IN okolici

Velik uspeh krojaške delavnice v Rogaški Slatini

Razmere v krojaški delavnici v Rogaški Slatini so se v mnogočem izpremenile. Ustanovljena je bila leta 1947 in je v dobi osemletnega poslovanja prehodila težavno pot. Prva leta poslovanja je delala predvsem za RK. Uspehi v teh letih so bili zelo lepi. Uvedli so tudi družbeno upravljanje podjetja, ki pa je bilo le formalno. Podjetje je v celoti vodil le poslovodja po svojih sposobnostih in interesih, zaradi česar so v letu 1953 nastopile precejšnje težave, ki so povzročile podjetju veliko izgubo. Vsi so že bili mnenja, da bo treba podjetje likvidirati. Predsednik delavskega sveta pa je začel sam reševati nastale probleme in pri tem uspel, da je podjetje začelo zopet aktivno poslovati. V letu 1955 je prevzel vodstvo podjetja mojster Drago Matkovšek, ki se je za podjetje zelo zavzel ter tako pripomogel, da se je delo izboljšalo in izbira izdelkov je postala večja. S tem si je podjetje ustvarilo dobra tržišča in stalni dotok dela. Sedaj ima podjetje ženski in moški oddelek po meri ter posebni oddelek konfekcije, ki se je specializiral za težke izdelke (plašči, zaščitne obleke itd.).

Za prihodnost ima podjetje lepe perspektive, saj so za to dobri pogoji. Proizvodnja je dobro mehanizirana. Škarje in stroji so na električni pogon, delo pa je organizirano po tekočem traku. Delovni kolektiv si bo v bodoče prizadeval, da bo stalno dvigal produktivnost dela tako, da bodo lahko postali izdelki cenejši in solidnejši.

V zadnjem času so poživeli delavsko samoupravljanje, kar je tudi pogoj za uspešno delo podjetja. Že v samem začetku je upravni odbor dobro zagrabil za delo, saj je začel tam, kjer je treba najprej začeti t. j. pri organizaciji delovnega procesa. J. I.

IZ ŽIČ IN OKOLICE

Prosvetno društvo »France Prešeren« iz Žič je v nedeljo z uspehom uprizorilo igro iz NOB »Ugasle luči«. Številni Žičani so bili s predstavo kar zadovoljni.

Vse kaže, da se bo letos pri nas prosvetna dejavnost še bolj razmahnila kakor doslej. Igralce bo pa ta uspeh prav gotovo vzpodbudil k nadaljnemu delu in upamo, da se nam bodo v kratkem zopet predstavili.

Pred kratkim je bilo v Žičah vzgojno predavanje prof. tov. Švarca iz Celja. Čeprav je bilo predavanje ob neprimernem času, se je zbralo nad 70 ljudi, ki so z vso pozornostjo sledili zanimivemu predavanju.

*

Isti dan je bil tudi občni zbor Prosvetnega društva v Žičah. Glavni razgovor se je sukal okoli izobraževanja ljudi v zimski sezoni. Dramatska skupina ima težave z garderobo, kjer ima KZ še sedaj vkljub prošnjam skladišče za umetna gnojila ter kmetijske stroje. Upravni odbor je gluh za prošnje naših članov. Čudno je, da igralci sploh še morejo vztrajati pri vajah, saj se kvarijo tudi odrski rekviziti.

*

Tudi Prosvetno društvo v Zbelovem je imelo svoj letni občni zbor. V tem društvu manjka organizacijske utrditve. Knjižnica, vsaj doslej ni delala, saj tudi sam predsednik na občnem zboru ni vedel, kje se pravzaprav nahajajo knjige. Blagajniške knjige ni bilo na občnem zboru in je nekdo podal le približno finančno stanje.

*

Praznino na našem področju tvorijo Ločani. Njihovo prosvetno društvo spi. Kje leži krivda. Ali je vaška organizacija SZDL kaj razpravljala o dvigu kulture in prosvete v njihovi vasi? Občnega zbora še ni bilo. Dolžnost množičnih organizacij je, da razčistijo to vprašanje.

IZ ŠOŠTANJA

Preteklo soboto je bilo na pobudo Občinskega ljudskega odbora Šoštanj in delavskega sveta Rudnika lignita Velenje v Šoštanju posvetovanje o nadaljnji izgradnji Rudnika lignita Velenje in stanovanj ter komunalnih naprav, ki so v zvezi z razširitvijo rudnika.

Med drugim so se tega posvetovanja udeležili tudi član Zveznega izvršnega sveta, **Franc Leskošek**, podpredsednik izvršnega sveta LRS, dr. **Marjan Brecelj**, član Izvršnega sveta LRS, **Viktor Avbelj**, sekretar okrajnega komiteja ZKS v Celju, **Franc Simonič**, predsednik Okrajnega ljudskega odbora Celje, **Riko Jerman**, sekretar SZDL za okraj Celje, **Jakob Žen** in drugi.

Po končanem posvetovanju so si visoki funkcionarji ogledali še objekte nove termoelektrarne Šoštanj. F. B.

USPELI SADJARSKI TEČAJ V VELENJU

Okrajna zadružna zveza iz Celja je s Kmetijsko zadrugo iz Velenja organizirala tridnevni sadjarski tečaj.

Poleg gojencev kmetijsko-gospodarske šole, ki jih je 47, je na tečaj prišlo še precej mladine in nekaj starejših, zavzetih sadjarjev.

Vsak dan je bilo na tečaju nad 100 ljudi. Zadnji dan popoldne so po končanem teoretičnem delu opravili še praktično delo v sadovnjaku.

Ni prav, ako vedno trdimo, da se kmečka mladina ne zanima za ničesar.

Ravno sadjarski tečaj je ponoven dokaz, da ni tako.

Želimo le, da bi takih in podobnih tečajev bilo še več. Strokovna in politična izobrazba sta prepotrebni našemu kmetu in zadružniku v borbi za vse večjo proizvodnjo v kmetijstvu.

VESTI IZ DOBRNE

NEČLOVEŠKO RAVNANJE

V vasi Selo pri Šentjanžu na območju občine Dobrna se je zgodilo nekaj, kar je močno razburilo ljudi. Kmet Vihar, ki je zdaj že tretjič poročen, je zelo slabo ravnal s svojim otrokom iz drugega zakona. Otrok, ki se je materi pijanki rodil, je bil že ob rojstvu slabo razvit. A posledice tega nereda in nesnažnosti so se šele zdaj pokazale, saj je otrok zaradi tega izdahnil. Pri obdukciji so našli v otrokovem želodcu ostanke surove hrane. Otroka so zelo slabo hranili, zaprt pa je bil gol v mrzli kamri, kjer je tudi zmrznil. Otrok je bil star dvanajst let, pritlikav deček. Zakonca Vihar bosta prejela zasluženo kazen.

DOBILI BODO LUČ

Kmetje z Rup na območju celjske občine se močno veselijo, ko bodo kmalu dobili luč. Vse imajo že pripravljeno, samo na priključek še čakajo.

KMETIJSKO GOSPODINJSKI TEČAJ

Kmetijsko gospodinjski tečaj se je pokazal zelo agilen. Tečaj se vrši trikrat tedensko. Obiskujejo ga mladinci iz Dobrne, Galicije in Št. Janža. Število učencev je presenetljivo visoko: 37 fantov in deklet. Največ predmetov podučujejo domači predavatelji, strokovnjaki pa veterinarstvo, sadjarstvo itd. Dekleta se bodo učila še šivati, kuhati in negovati otroke.

IZ MATIČNE KNJIGE

V preteklem letu se je poročilo 20 parov, umrlo pa je 20 oseb. Razen tistih, ki so rojeni v bolnici in vpisani v tamkajšnjo matično knjigo, se je rodilo 14 dečkov in 13 deklic.

ORGAINZACIJA ZB — ENA NAJBOLJŠIH V OBMOČJU VOJNIŠKE OBČINE

V nedeljo je bil redni letni občni zbor organizacije Zveze borcev. Navzočih je bilo zelo malo članov. Po pregledu dela organizacije so sklenili, da bo organizacija letos obdarila še več otrok, postavila spomenik na vasi ter dala natisniti kroniko tega kraja. Kmetijska zadruga bo finančno podprla organizacijo, zdravilišče pa bo darovalo še prapor.

POTREBNO IN KORISTNO

Vsi gospodarstveniki si prizadevajo, da bi uničili ameriškega kaparja ter druge sadne škodljivce in tako zvišali proizvodnjo sadja. Nekateri kmetje razumejo to nujnost, drugi pa zopet ne. Toda če bi vsak pomislil, da mu je to v korist, se ne bi upiral, temveč bi začel takoj škropiti. V dobrnskem območju škropita dve ekipi. Letos je škropljenje boljše organizirano kot lani, ko so škropili samo nekateri. V kolikor je znano, bosta ekipi gotovi s škropljenjem do 4. februarja.

NOVICE IZ MOZIRJA

Pretekli teden je bil v osnovni šoli tečaj za mlade čebelarje, katerega je organizirala OZZ Celje. Predavanja so bila res poljudna in tako sestavljena, da so bili tečajniki, katerih je bilo nad 30, izredno zadovoljni. Tečaj je trajal štiri dni.

*

Zadnji petek je bila tudi razstava, katero so priredile tečajnice kuharskega tečaja, ki je trajal dva meseca. Razstava je pokazala, kaj so se dekleta v tej kratki dobi naučila. Prav je, da je bil tečaj usmerjen tako, da so tečajnice pridobile vse ono, kar rabijo v vsakdanjem življenju. Tečaj je priredila domača kmetijska zadruga, vodila pa ga je v splošno zadovoljstvo in z lepim uspehom tovarišica Prislanova iz Celja. Tečaj je obiskovalo nad 20 deklet iz bližnje in daljne okolice Mozirja.

*

Ne samo člani Planinskega društva, tudi drugi, posebno smučarji, ki v velikem številu obiskujejo naše Mozirske planine, iskreno žele, da bi se popravila pešpot iz Mozirja v Paško vas. Ta pot je sedaj v zimskem času v odseku nad Gorenjami in Paško vasjo življenjsko nevarna. Upamo, da bosta občini Mozirje in Šoštanj našli nekje toliko kredita, da to pešpot skupno popravita.

GIBANJE prebivalstva v celjski okolici

V času od 31. 12. 1955. do 7. 1. 1956 je bilo rojenih 12 dečkov in 10 deklic.

Poročili so se:

Franc Mavher, krojaški vajenec iz Drevenika in Julijana Vodušek, poljedelka iz Drevenika; Martin Žgajner, delavec iz Vojnika in Julijana Pungratnik, krojačica iz Celja; Stanislav Vengust, tovar. delavec in Vida Gmajner, gospodinj. pomočnica, oba iz Vojnika; Anton Simonišek, poljedelec in Marija Gnus, posestnica, oba iz Drenskega rebra; Karol Ferlič, poljedelec in Vida Romih, poljedelka, oba iz Zagorja; Edvard Kuk, poljedelec iz Košnice in Marija Jazbinšek, poljedelka iz Gubnega, Anton Brilej, poljedelec iz Pilštanja in Ana Selič, posestnica iz Straške gorce; Rojc Emil, valjar iz Platinovca in Marija Ferlež, poljedelka iz Bodreža; Franc Gorjanc, kolarski pomočnik iz Šmarja p. J. in Ivana Ratej, skladiščna delavka iz Bodreža; Franc Spiljak, progovni delavec iz Dola p. Šmarju in Ana Pilko, snažilka iz Celja; Jože Centrih, rudar iz Rečice in Zofija Privšek, poljedelka iz Mačkovca; Jože Zajc, rudar iz Brez in Marija Mraz iz Male Breze; Karl Požlep, mizar, vajenec iz Vel. Grahovš in Marija Juvan iz Sv. Petra nad Laškim; Zalokar Adolf, poljedelec iz Blatnega vrha in Angela Perčič, poljedelka iz Lažišč; Frančišek Trobiš, delavec in Marija Dobrotinšek, kmetica, oba iz Rožnega vrha; Mastnjak Avguštin, kmečki sin iz Velike ravni in Marija Završnik, poljedelka iz Brezna; Jožef Gajšek, priučeni kovač iz Kompol in Neža Romih, tovar. delavka iz Vrhe; Janez Kozole, tovar. delavec in Olga Dečman, gospodinja, oba iz Bukovžlaka; Jože Osojnik, delavec in Jožefa Kunej, posestnica, oba iz Trebč; Franc Golob, železniški sprevodnik iz Srževice in Ana Jezovšek, kmečka hči iz Kobl; Stanko Mernik, kmečki sin iz Kraberka in Ana Forman, kmetica iz Suhadola; Jože Centrih, rudar iz Rečice in Zofija Privšek, poljedelka iz Mačkovca; Jože Zajc, rudar iz Brez in Marija Mraz, iz Male Breze; Karl Požep, mizarski vajenec iz Vel. Grahovš in Marija Juvan, poljedelka iz Sv. Petra.

Umrli so:

Terezija Bezgovšek iz Brez, stara 77 let; Marija Sluga, kmetica iz Zagaja, stara 70 let; Frančiška Polh, prevžitkarica iz Kobl, stara 88 let; Marija Černelč, prevžitkarica iz Trebč, stara 76 let; Ana Kunej, prevžitkarica iz Zagaja, stara 86 let; Žerjav Drago, vzgojitelj iz Celja, star 34 let; Martin Luskar, kmet iz Podpeči, star 53 let; Marija Sevin Brečko, prevžitkarica iz Doropolja, stara 79 let; Jernej Racman, upokojenec iz Marijine vasi, star 75 let; Terezija Bezgovšek iz Brez, stara 76 let; Marija Čakš, prevžitkarica iz Dola p. Šmarju, stara 74 let; Barbara Hrovat, kmetica iz Male Pristave, stara 85 let; Henrik Lindič, pomožni delavec iz Sentvida p. Grobelnem, star 63 let; Martin Brglez, upokojenec iz Polžanske gorce, star 64 let; Julijana Buser, invalid, upokojenka iz Sp. Hudinje, stara 48 let; Elizabeta Križan, upokojenka iz Zagreba, stara 67 let; Ivan Kamenšek, otrok s Strmca p. Rogatcu, star dva meseca; Ivana Mlinar, gospodinja iz Vojnika, stara 62 let; Andrej Goculjak, upokojenec iz Vojnika; Jožef Jurač, upokojenec iz Vojnika, star 80 let; Anton Ogrinc, poljedelec iz Čače vasi, star 46 let.

Tone Zagorc:

Gosli

(Nadaljevanje in konec)

Čeprav je dejal oče Andrejcu, da bi mu gosli ne mogel nikoli kupiti, ker so predrage, je v željnem dečkovem srcu le ostalo upanje, da se bo oče nekega dne premislil in ga presenetil z lepim darilom.

Čez nekaj mesecev, bilo je konec leta 1944, ko se je Andrejčeva mati vrnila iz Dobja, kamor je šla v trgovino nakupovati živila, se je veselo nasmehnila dečku rekoč:

»Sedaj boš pa dobil gosli, če boš pridem! Mlekarica ti jih bo posodila. Njen sin je padel na fronti, drugi pa ne znajo igrati nanje. Ali bi jih imel rad?«

»Bi, mama! Učil bi me lahko učitelj Kolber.«

Že naslednjega dne je Andrejčeva mati prinesla domov violino. Bila je stara, precej odrgnjena, toda Andrejc je od veselja zajokal, ko mu jo je mati dala v roko. Takoj jo je naslonil na levo ramo in je začel z lokom vleči po strunah.

»Mama, kako lep glas imajo gosli!« je vzkliknil in potem ga ves popoldne niso mogli spraviti k nobenemu delu.

Učitelj Kolber je z velikim veseljem poučeval Andrejca igrati na violino. V pol leta se je že mnogo naučil. Skoro vse šole, ki jih je imel učitelj, sta predelala. Tudi brez not je znal igrati.

Oče se je včasih jezil nanj, ker dečku ni bilo za nobeno drugo delo več, bil pa je vendarle vesel dečkovega uspeha. Vsak večer, preden so šli spat, je nekaj zaigral. Materi se je tako milo storilo, da je bila vedno bolj ponosna na Andrejčev uspeh. Celo sosedom je ob nedeljah zaigral za razvedrilo.

Toda Andrejc je vedel, da ne igra na svojo violino. Da pa bo prišel čas, ko bo lahko v vsakem mestu kupil gosli, na to ni pomislil. Rad bi imel svoje gosli.

Malo pred kapitulacijo Nemčije so se iz Planine pripeljali v Dobje Nemci. S polnimi kamioni naropanega blaga širom po naši zemlji, so se ustavili pri cerkvi in po malih avtomobilih in oklopnih vozilih razstavili vse mogoče stvari. Kmalu se je nabralo vse polno otrok okoli njih. Tudi Andrejc se je zmuznil iz hiše in stekel v vas. Spretno se je pomešal med velikimi kamioni in njegove drobcene oči so poželjivo otipavale vse, kar je bilo videti. Kdaj pa kdaj se je znašel pred kakšnim vojakom in že je spet naletel na drugega. Vsi otroci so tekali med kamioni, čeprav so jih vojaki odganjali.

Pred nekim kamionom je Andrejc zagledal pisalni stroj. Mislil je, da je harmonika. Že je hotel odpreti kovček in pogledati vanj, ko je prihitel nek esesovec, zgrabil Andrejca za lase in ga dvignil visoko v zrak. Deček ni zajokal. Stisnil je zobe in zbežal med kamioni.

»Gosli! Joj, kar dvoje gosli!« je vzdihnil Andrejc. Na karoseriji majhnega avtomobila je zagledal v lepem usnjenem etuiju dvoje gosli, tričetrtinske in cele. Srce mu je začelo utripati hitreje. Pred očmi mu je postalo vse megleno. Ni se ozrl okoli sebe, če ga kdo opazuje. Skočil je naravnost k avtomobilu, kjer so ležale gosli. Zgrabil je one večje in nato še lok, lep, z držalom iz slonovine. Stisnil jih je k sebi in skočil proti cesti.

Čisto blizu je odjeknil strel iz pištole. Andrejca je zaustavilo. Vzpel se je na prste, potem pa omahnil na hrbet. Ječeče je zazvenelo, ko da se je utrgala struna na violini. Andrejc je stisnil pest. Strune so začele žalostno, pridušeno momljati pod majhno dečkovo dlanjo. S široko odprtimi očmi je strmel Andrejc v jasno pomladno nebo. V poslednji omotici se mu je zdelo, da stoji na velikem koncertnem odru z violino v roki, v črnem smokingu, z belim metuljčkom pod vratom, ljudje pa mu navdušeno ploskajo in ga obsipajo s cvetjem . . .

Za smeh in dobro voljo

TAKTEN ČLOVEK

Prijatelj pripoveduje v družbi, kjer razpravljajo o navadah in značajih drugih ljudi:

»Najbolj takten človek, ki sem ga kdaj v življenju srečal, je bil moj prvi šef, ki me je spodil z dela.«

Prijatelji ga začudeno pogledajo: »Takten? Pa te je spodil?«

»Seveda, odgovori prvi. Šef me je poklical predse v pisarno in mi rekel: Moj ljubi mladi prijatelj. Res ne vemo, kako bomo brez vas izhajali, toda od ponedeljka naprej bomo vseeno poskusili . . .«

DOBRA PRIMERJAVA . . .

— Tale poševni stolp v Pisi me spominja na vas, draga Lizika. —

— Kako to? —

— Izgleda, da se nagibate k meni, pa vendar zastonj čakam, da bi padli. —

EDINO VESELJE HERYA FORDA

Ko so znanega avtomobilskega kralja vprašali, katere posledice njegovega neizmernega bogastva je bil najbolj vesel, je milijonar odgovoril:

— »Najbolj sem bil vesel tega, da moji ženi ni bilo treba več kuhati.«

IZREK ALI OPOZORILO?!

Pravijo za vse Celjane,
da dobri telovadci so;
pol jih skače čez plotove —
a drugi urno čez metlo.

A, kdor doma čez metlo skače —
lahko junak je dveh prigod:
ker s tem si uri svoje krače
za dober skok čez tuji plot.

Celjske BODICE

SEJA KADILSKEGA SVETA

»Plenarno sejo v tej dvorani
ima zdaj naš kadilski svèt
in vanjo vam je vstop zabranjen,
zato se odstranite spet!

Tako vratar me je ustavil,
a nič odnehal nisem jaz:
»Kadilec sem in rad pozdravil
bi svèt, ki briga se za nas.«

»Naj bo! Naredil bom izjemo.
Le vtáknite v dvorano nos,
da vidite, kako problemom
kadilskim tale svèt je kos!«

Kaj videl sem? Meglà debela
iz pip, cigar in cigaret
v dvorani širni je visela
in mi prestrezala pogled.

Kadilski svèt je tu zasedal
v mogočni sivi dim zavit,
ki vse prostore je prepredal
kot gost in neprodoren zid.

Tu križal se je duh tobakov
iz cigaret, cigar in pip.
Le malo pa bi sred oblakov
bil omedlel še isti hip.

Samí tobaka so častilci,
ki tvorijo kadilski svèt.
in mirni smo lahko kadilci
cigar in pip in cigaret.

ZARADI INVENTURE

Za Novo leto vedno kdo
potrka hrupno mi na vrata
in vošči s krepko mi rokó,
naj me obsije sreča zlata.
A jaz ozrem se nanj ves srep.
Kdo moti moje skrite ure
v teh dneh, ko ravno je moj žep
zaprt zaradi inventure?

Mi pride voščit dimnikar,
za njim se pismonoša bliža,
vsem jim je moja sreča mar,
kako se človek jih odkriža?
Denar ima pač kratek rep
in ni dobljen iz sinekure.
A meni ravno zdaj je žep
zaprt zaradi inventure!

Že kolporterka tu stoji,
ki me zalaga s časopisi,
z vizitko srečo mi želi,
kovača daj ji. če še nisi!
Naj mar varčujem za pogreb
ali za zidanje kočure?
O, v pravi čas je zdaj moj žep
zaprt zaradi inventure!

Nekdó pobira za nazaj
in za naprej že naročnino,
a drug me zasleduje zdaj,
da bi odvzel mi članarino.
Še dalje bo veljal moj sklep
skoz januarske dni in ure,
da je in mi ostane žep
zaprt zaradi inventure.

Še deklica mi na srce
zdaj trka, ko se mi nasmiha,
oči so ji zares sladké
in čar njen do srca mi piha.
A ves njen trud bo le zastonj,
ko brenka na prijazne dure.
Zaprto namreč je, pardon,
srce zaradi inventure!

MISLI DRUŽINSKEGA POGLAVARJA

— Kakšen smisel ima, da dajemo denar (ki ga nimamo), za stvari (ki jih ne rabimo) ljudem (ki jih ne maramo), da bi jih zadovoljili.

Med tem, ko pek spi . . .

V Angliji so izdelali izpopolnjen avtomat za mešanje testa, ki ga vidimo na sliki. Ta stroj so krstili s posrečenim imenom »Sleeping Baker« ali »Speči pek«. To ime si avtomat tudi zasluži. Zvečer pripravi pekovski mojster moko in dovoljno količino vode in gre lahko mirno v posteljo. Avtomat potem sistematično meša testo, vzdržuje primerno toploto in priliva zadovoljivo količino vode. Ko je testo dobro premešano, se avtomat sam izključi, testo pa čaka na mojstra, da ga zjutraj predela v hlebčke, žemlje, rogljiče itd.

Kot vidimo na sliki, izgleda ta pekarna z omenjenim avtomatom kot laboratorij. Čista je in lepo urejena, kar onemogoča, da bi potrošniki našli v kruhu ščurke in podobna presenečenja.

ZANIMIVOSTI

Panamski prekop - prvi čudež novega sveta

Zgodovina našteva sedem antičnih čudežev. Če pa bi hoteli med stvaritvami modernega človeka poiskati sedem sodobnih, bi na prvo mesto morali postaviti Panamski prekop.

Če vas bo kdaj pot popeljala v Azijo v zahodni smeri, boste gotovo spoznali to čudežno delo moderne gradbene tehnike. Mornarji prejšnjih stoletij bi znali ta prekop bolje spoštovati kot mi, saj bi si prištedili marsikatero težavo in nevšečnost, če bi jim ne bilo treba jadrati vzdolž obal Južne Amerike, da bi iz Atlantskega oceana pripluli v Tihi Ocean.

Kje leži Panamski prekop, zna povedat vsak prvošolec. Panamski prekop seka ozek pas čvrste zemlje, ki veže ameriški kontinent med Severno in Južno Ameriko. Po gospodarski važnosti je Panamski prekop enakovreden Sueškemu, toda grajen je bil čisto drugače, pa tudi promet po njem se odvija na poseben način. Sueški prekop je res le prekop, pa čeprav skozi puščavska tla. Panamski pa je nekaka vodna serpentina, kot na primer cesta čez planinsko sedlo.

Ladje, ki vozijo iz Atlantika v Tihi ocean, morajo dobesedno pluti čez hribe po 82 km dolgi poti. Graditelji so premagali višino s tem, da so zgradili nekaj velikih zapornic, v katerih se dviga voda z ladjami vred pri »plovbi« navzgor, ali pa vodo spraznjujejo, pri »plovbi« navzdol. Za eno ladjo, ki pluje po tem prekopu, morajo pretočiti 200 milijonov litrov vode. S to vodo zalaga napravo reka Rio Chagres, ki so jo zajezili v 422 ploskovnih kilometrov veliko jezero.

Pregrade delijo velikanska železna vrata, ki jih je na vsej dolžini prekopa 46. Široka so 40 metrov, visoka od 14 do 15 metrov, debela pa dva metra. Za ta vrata so porabili 60.000 ton železa, koliko materiala pa so vgradili v beton za te ogromne bazene, v katerih plavajo ladje kot čolni v ribnikih, si pa sploh težko predstavljamo.

Za začetno pregrado so morali v živo skalo vklesati 13 km dolgo in 26 metrov globoko korito, pri tem pa odstranili tudi 125 metrov visok skalnat hrib. Izgradnja prekopa je stala 330 milijonov dolarjev.

Kljub temu, da se danes potniki ustavljajo pod Keopsovo piramido v Egiptu, ki je bila pred 3000 leti zgrajena s primitivnimi sredstvi in je visoka 146 metrov, vanjo pa vgrajeno nad dva in pol milijona kubičnih metrov kamenja in velja ta zgodovinski spomenik za prvega od sedmih antičnih čud, je Panamski prekop dandanes tudi dostojen tekmec graditeljev pred tisočletji, vsej razpoložljivi mehanizaciji navkljub.

TRINAJSTLETNI DEČEK JE OBGLAVIL TAJPANA

Tajpan je najbolj strupena kača, saj bi lahko skoraj na prste prešteli ljudi, ki bi po ugrizu te kače ostali živi.

Nedavno je v Avstraliji trinajstletni dijak Ray Montevelli v grmovju blizu doma naletel na več kot dva metra dolgega tajpana. Kača je dečka takoj napadla, toda deček je bil zelo priseben. Z nožem, ki ga je imel pri sebi, je kači odrezal glavo, katero je potem nesel v bolnišnico, da ji odvzamejo strup. Vest o prisebnosti in neustrašenosti dečka se je hitro raznesla, saj so mnogi odrasli ob srečanju s tajpanom izgubili živce in se brez obrambe predali usodi.

REŠEVALNA POSTAJA CELJE

sprejme v službo sposobnega in treznega

VOZNIKA — AVTOMEHANIKA

Pogoji: poklicni voznik »D« kategorije z avtomehaničnim izpitom, s stanovanjem v Celju ali v najbližji okolici.

Nastop službe 1. II. 1956

Mesečni prejemki po Pravilniku o plačah zdravst. zavodov.

Uprav. odbor

Rado Gnč:

Povest o radostih

4

Ilustriral: V. Sosič

O, Alojzij, Alojzij, če bi le imela tvoja žena Franca razumevanje za topogledne tvoje podvige! Pa ni imela. Temveč jo je pičilo, kakor da bi jo dregnil s šilom: »Pa ne, da bi? O, prav zagotovo! Babe so vsega zmožne, bogve kaj vse so že lahko imele z njim.«

Vinski duhovi so ji slikali v domišljiji velikanska področja pregrehe tem bolj, ker je pravkar sama brskala po lastnem smetišču. Ali pa so drugačne? Seveda niso! In mož? Vsi so enaki in so kakor Likar in Preložnik. Nezadržano se ji je izvilo: »Klada pijana!« Nato pa: pljusk! Debel curek se je pocedil po Alojzijevem koščenem obličju. Prha je obliznila še njegovi sosedi. »Tu imaš! Jaz ti bom pokazala zalivati se! — Veste, mere ne pozna, potlej pa neumnosti klati in ženske nadleguje.«

»Meni se pa zdi, da drugemu hiša gori,« se je znebila šefova.

To je bila nepremišljena in je spodnesla jez spred Francinega jezika, spod katerega se je ulilo: »Da vas ni sram tuje dedce zavajati.« In proti poštarjevi: »In še ta koklja, ki . . .«

Ta pa jo je prevreščala: »Natolcevala bo! Ta si upa natolcevati, ki se ji še v temni noči topi maslo na glavi?«

»V pošteno družbo se štuli, pa se je še Ficki otresajo,« je še ščipnila šefova.

Juh, je nastal direndaj, ko na sejmu! Ti so zmerjali, oni mirili, drugi se pa smejali. Smolkova je vse prevpijala: »Ne, ne boste mojega moža! Ženo ima in otroka. — Kaj pa sediš, bivol? Viš, še zgane se ne v obrambo nesramno napadene žene.« Pognala se je za možem, pa jo je k sreči zaneslo vstran.

»Tako, zdaj pa imaš zakon in nebeške radosti v njem in si lahko nastaviš še rogljičke, voliček sestradani!« je zavijal kolega Vinko. Ampak ga Alojzij ni slišal, kajti je po utrti navadi potegnil glavo med rame, potlej pa pograbil voziček in zapuščal prizorišče kar so ga nesle noge.

V.

Tudi še tako pretkan trgovec kupi svojo ženo v vreči.

(Nietzsche)

»Dobro jutro!« je zažgolelo tako prijetno izza ograje, da se je Alojzij vrtoglav od ležanja v parterju zmedel. Nihče drug ko sosedova Lizika, lepa ko mlado rosno jutro, mu je zagostolela v pozdrav, da ni mogel očesa odmakniti od nje. Ko pa je, je odrevenel, kakor bi ga zasačili pri tatvini. Je privid ali resnica? V okencu je ko namrščena sova ždela ženina kuštrava glava. Kakor pred pogibeljo jo je ucvrl v pisarno.

Ampak delaj, če moreš! Ne, Alojzij Smolko danes ni mogel delati. Glava mu je silila na prsi, grlo se mu je ožilo, nekaj ga je dušilo, misli so ga nebrzdano puščale na cedilu. Kakor od nekod iz globine je zaslišal: »Náte, kolega Smolko, zaužijte malo!«

Stala je ob njem in mu z desnico molela obložen kruhek. Z obema rokama je hlastnil po njem. Ona pa je že sedela zopet na svojem mestu. Ali pa ne sedi tu njemu nasproti že dve leti? Ali je ni gledal? Je, le opazil je ni. O, Asta, kako dober je tvoj kruhek! Nedoločeno je buljil v dekle.

»Te mikasti, kaj, tista tvoja preljuba žena,« se je vmešal Vinko. »Pa naj te le! Kožo ti naj odira. Počasi. Vsak dan malo. Ali pa ne delaš sramote svojemu spolu. Ti si možak? Figamož! Če si se že moral obabiti, bi vsaj vzel tega angela. Kaj prida ni, pa vendar . . .«

»Ampak, kolega Vinko!«

»Psst! — Ná, kadi, šlapa zakonska! — Vidiš, pri tej bi vsaj bil koliko toliko gotov, da nisi le krušni oče njenemu pamžu.«

»Kaj takega!«

»Psst. Jaz že vem, kako in kaj. Mene ženska ne premoti. Je vrgla Franca

njega dni laso tudi name. Toda: raje mlinski kamen ko pa žensko okrog vratu! — Ti pa svojo pretepi! Pa kaj boš ti, reva! Glej, ta duša vsaj ne bi rožljala s tvojimi kostmi in manj boleče bi te tudi zvijalo po drobovju.«

Alojziju je venomer zvonilo v ušesih; v levem: tepi jo, v desnem: ne domov! Pa je šel domov, tepel pa žene ni, ampak so se ko žolca tresle hlače njemu in ko mrzlica trepetalo njegovo srce.

Iz previdnosti je prisluhnil pri oknu. Med otrokovo vekanje je usekavalo ženino javkanje. Udrl je čez prag. Na razgaljeni postelji sta točili solze obe Franci. Od velikega ganotja je Alojzij ročno stikal za pregreho. Našel je: Lizikine, ko spominčice plave oči — obetajoče jutro. Astin kruhek — zapeljivo jabolko. Vinkova beseda — šunt na punt! V zavesti krivde in greha bi se Alojzij koj spustil na kolena za spregled in odpuščanje, če ga ne bi prehitela žena.

»Uničil boš našo družinsko srečo, razuzdanec,« je posmrkavala. »Še zajtrka nisi utegnil pripraviti lastnemu otroku, tako se ti je mudilo. In kam? Kam? Naravnost k oni češplji gizdavi. Da se mi le upaš pred oči!« V hipu je bila na petah.

Alojzij pa ne bodi len, je že tudi planil za kuhinjska vrata.

»Le beži, le, nesreča! Kdo pa je lazil za kom, ti ali jaz? Ali nisi posedal v senci na vrtu in žrl kruh in maslo, da si me potlej spravil za zahvalo v nesrečo? Za tako bridkost zaslužiš . . .«

Alojzij ni čakal na zaslužek, temveč je zaloputnil vrata in jih tiščal z vso močjo.

Ko ni mogla donj, je zateptala z nogo: »Skidaj se od hiše! Koj! — Sicer pa grem sama.«

Ključ je oglušujoče zaškrtal. Potem je nastal mir, ki ga je pretresal le otrokov otožni jok.

ŠPORT

V letu 1956 - vse sile za napredek telesne vzgoje in športa

Jakob Žen, predsednik Štajerske smučarske podzveze

Smučarstvo na Štajerskem

Področje Štajerske podzveze je zelo obširno, saj obsega ves predel od Save do avstrijsko-madžarske meje. Smučarstvo je v zadnjih letih na tem predelu lepo napredovalo. Seveda ne velja to za vse področje. Pri tem prednjači celjski in trboveljski bazen, mariborski predel pa je razen Maribora precej pasiven. Z decentalizacijo organizacijsko operativnih in propagandnih nalog od smučarske zveze Slovenije na podzveze pred leti, je bil napravljen velik korak, ki je za nadaljnji razvoj te panoge športnega udejstvovanja precej koristil.

Od nalog, ki stoje pred našo podzvezo se postavlja problem nadaljnje decentralizacije. Nemogoče si je zamišljati, da bi podzveza lahko uspešno intervenirala in nudila dovoljno pomoč ob vznožjih Pohorja, Haloz, Slovenskih goric, v Prekmurju, v Zg. Savinjski dolini in drugod, kjer ta šport ni razvit, ali pa je zamrl. V letih obstoja podzveze se je razvila močnejša aktivnost v Celju in okolici, v trboveljskem predelu in Marboru, tako, da bi v bodoče lahko bili tu ustrezni smučarski forumi, ki bi prevzeli nadaljnjo in še bolj neposredno skrb za nadaljnji razvoj te športne dejavnosti.

V tretjem letu svojega obstoja smučarska podzveza lahko beleži lepe rezultate, čeprav istočasno poudarjam, da z njimi nismo zadovoljni. Ob prizadevnosti članov podzveze in aktivnih sodelavcev v raznih krajih so nastala nova smučarska društva. Zgrajenih je bilo precej smučarskih objektov. Povečalo se je število vaditeljev in sodnikov, kar je poleg organizacijskega utrjevanja plod dosedanjega dela.

Kot najvažnejše se pred našo podzvezo in vse naše organizacije postavlja vprašanje, kako zajeti čim več mladine, jo smotrno vzgojiti in usposabljati. Ko razpravljamo o teh stvareh, vedno naletimo na problem opreme, pomanjkanje vaditeljev in prizadevnih organizatorjev. Mislim, da so to vprašanja, ki jih ne bi smeli odlagati. Kar se tiče opreme, so nekatere organizacije skupno z društvi prijateljev mladine, sindikati in drugimi pokazali pohvalne uspehe, (kot n. pr. v Celju). Za vaditelje bo naša podzveza tudi v letošnjem letu organizirala tečaje. Tako kot pri vsaki stvari, je tudi to odvisno od ljudi, ki se ne ustrašijo težav in ki se zavedajo, da je samo od prizadevnosti odvisen uspeh.

Vse prizadevanje zaslužijo naša društva, društva Partizan ter tudi nekatere šole, ki so na tem področju žele uspeh. Mislim pa, da v raznih krajih, predvsem ob Pohorju, Zg. Savinjski dolini, Zadreški dolini, na Kozjanskem in drugje, ne bi bilo odveč, da SZDL in mladinske organizacije posvetijo temu vprašanju primerno skrb. Posvetovati bi se bilo treba, kako začeti reševati to vprašanje na šolah, kako pritegniti mladino v društva, oziroma društva ustanavljati itd.

Naše težnje, da se ekonomsko dvignemo, da ustvarimo nove socialistične odnose, se bodo toliko boljše in uspešneje uresničevale, če bomo polagali večjo skrb za pravilen razvoj mladega človeka. Človek, ki je pravilno telesno in umsko razvit, lahko sebi in skupnosti največ koristi. Zato apeliram v imenu Štajerske smučarske podzveze na vse naše organizacje, društva Partizan, na vse družbene organizacije in prosvetne delavce, da pri reševanju teh problemov nudijo vso pomoč.

France Lužnik, predsednik smučarskega društva Celje:

VSE SILE ZA RAZVOJ MNOŽICNEGA SMUCANJA

Za smučanje je med najmlajšimi veliko zanimanja. Naše društvo se bliža številu 1000 članstva, večina teh pa je pionirjev in mladine.

Naša skrb je vzgoja novega vaditeljskega kadra, povečanje števila sodnikov, predvsem pa nabava smuči. To so osnovni pogoji za nadaljnji razvoj množičnega smučanja, o katerem toliko razpravljamo. Tudi v letošnjem letu bomo vlagali vse sile za napredek množičnega smučanja. Torišče našega dela je organizacija stalnih popoldanskih smučarskih šol na bližnjih smučiščih, množičnih tekmovanj in izletov v zimsko prirodo. Pri organizaciji teh prireditev bomo pomagali tudi vsem šolam in ostalim organizacijam (sindikatom, obveznikom predvojaške vzgoje itd.).

Letošnji koledar prireditev je pester in nam bo nudil dovolj zadovoljstva, funkcionarjem pa tudi naporov. Kar poglejmo si najvažnejše prireditve: prvenstvo Štajerske smučarske podzveze, smučarsko prvenstvo partizanskih društev, mladinsko prvenstvo LRS, tradicionalno tekmovanje v spomin pohoda Štirinajste, dvoboj Celje : Zagreb, prvomajski veleslalom na Okrešlju, mednarodna revija smučarskih skokov v Celju in številna pionirska ter mladinska tekmovanja.

Vsem našim smučarjem je pri srcu krasno, novozgrajeno slalomišče za Aljaževim hribom, kjer bo ob prvem snegu montirana 500 m dolga žičnica.

Trenutno nas navdaja malodušje — smo sredi zime, pa brez snega! Šolske počitnice, namenjene veselju in oddihu mladine v lepi zimski prirodi, niso dosegle letos svojega namena. Upajmo, da nas bo sneg le razveselil v najkrajšem času in da bomo lahko pričeli s smotrnim delom.«

Jože Gombač, predsednik ZSD Celje

PRIMANJKUJE NAM IGRIŠČ

Smo mlado društvo in bomo letos slavili šele 5 letnico obstoja. Pričeli smo brez streche in lastnega igrišča. Naša naloga je bila odtegniti kar največje število mladine iz ulic in cest ter jih zaposliti v športu. To nalogo smo uresničevali vsa zadnja leta in tako so nastali 4 klubi s stotinami mladih ljudi: plavalni, rokometni, košarkarski in nogometni.

Od vseh celjskih športnih društev smo najrevnejši in imamo največje težave z igrišči. Zadnja poplava nas je močno prizadela, preko noči smo ostali brez igrišč in zasilnega plavališča. Skromne so bile dotacije pri naših obnovitvenih delih in vsa škoda še danes ni poravnana. Z ljubeznijo in prostovoljnim delom smo obnovili večino igrišč. Delo pa bomo nadaljevali še v letošnjem letu in pri tem računamo na večje razumevanje in pomoč OLO in Obč. LO Celje, podjetij in ustanov.

Naša največja skrb velja tudi v letošnjem letu mladini. Trudili se bomo po najboljših močeh, da pomnožimo vrste aktivnega članstva, kjer ga bomo v okviru naših sekcij pri vadbi in tekmovanjih vzgajali v duhu amaterizma. Od izgradnje naših športnih objektov je v največji meri odvisna tudi rast kvalitete naših športnikov, ki so že v preteklem letu pokazali visoko stopnjo zrelosti. V košarki imamo v mladinkah sijajno ekipo, ki je med najboljšimi v državi, rokometaši pa se uspešno uveljavljajo v slovenski ligi.

V letošnjem letu bomo dostojno proslavili naš društveni jubilej in upam, da nas bo ob tej priliki celjska javnost bolje spoznala.«

Venčeslav Jeras, predsednik SSD Beton

ŠPORT NAJ SLUŽI RAZVEDRILU DELOVNIH LJUDI

»Naše društvo si vsa leta prizadeva približati zdrav šport našemu delovnemu človeku. V tem prizadevanju smo delno že uspeli. V okviru društva imamo aktivne sekcije v nogometu, odbojki, kegljanju, namiznem tenisu in balinanju, v katerih se poleg moških udejstvujejo tudi ženske. Najbolj delavni in največje uspehe imajo naši kegljači, izredno aktivni pa so tudi odbojkarji.

Tudi v l. 1956 bo naša prvenstvena naloga nadaljnje vključevanje mladine v športno aktivnost, kar nam bo s tesnim sodelovanjem mladinske organizacije brez dvoma tudi uspelo. V kolektivu imamo dovolj mladine, od tega samo vajencev 109! S vključevanjem mladine v športno aktvnost želimo isto odtegniti od slabih navad in zgledov, ki so še pogosti v gradbenih kolektivih.

V ostalem ne bomo pozabili na različna športna tekmovanja, ki vežejo naše športnike v najrazličnejših slovenskih ligah, organizirali bomo že svoj tradicionalni športni dan, na katerem bodo sodelovali vsi večji gradbeni kolektivi Slovenije, sodelovali na sindikalnih tekmovanjih, športnih prireditvah in turnirjih, ki so tradicionalna v celjskem okraju.

Ponavljam — naša prvenstvena naloga bo tudi v letošnjem letu nuditi našim delovnim ljudem, zlasti mladini, potrebno razvedrilo pri športnem udejstovanju, vzporedno s tem pa bomo stremeli tudi k izboljšanju kvalitete.«

Rudi Peperko, podpredsednik SD Svoboda

POTREBUJEMO VECJE ŠTEVILO ŠPORTNIH DELAVCEV

»Delavska mladina je pokazala velik interes za športno izživljanje v okviru našega novega društva. Okrog 200 mladih ljudi smo že v prvem letu svojega obstoja vključili v nogometno, namizno-teniško in kegljaško sekcijo. Pričeli smo graditi prav pri najmlajših in zato nismo računali na kvalitetne storitve, četudi teh ni manjkalo (namizni tenis, nogomet — pionirji). Naše društvo je delalo v lepem sožitju z ostalimi celjskimi društvi in ni »kupovalo« ali »kapralo« talentiranih športnikov iz drugih društev v svoje vrste. Najbolj smo bili veseli uspehov naših pionirjev-nogometašev, ki so se uvrstili na 2. mesto v LRS. Uspehi bi bili v vseh sekcijah še večji, če bi športni delavci, ki so na skupščini prevzeli določeno delo, pokazali večjo marljivost in voljo do dela.

Naša glavna naloga v novem letu bo izbira delavoljnih športnih delavcev v upravni odbor društva na predstoječi skupščini, izgraditev garderobe in sanitarnih naprav na igrišču, redna vadba, udeležba na tekmovanjih in izvedba športnega dne.«

TELESNOVZGOJNO DRUŠTVO PARTIZAN V PETROVČAH KLJUB TEŽAVAM LEPO USPEVA

Ob povprečni udeležbi članstva je bil v nedeljo redni občni zbor telesnovzgojnega društva v Petrovčah. Kljub temu pa je zbor potekal v znamenju doseženih uspehov, ki niso bili majhni in so tem bolj razveseljivi, ker nima društvo skoraj nobenih materialnih pogojev za svoje delo. Zaradi pomanjkanja telovadnice in ostalih prostorov društveno delo pozimi pravzaprav zaspi, zato pa je tem marljivejše spomladi, poleti in v zgodnji jeseni, dokler je moč telovaditi na letnem telovadišču. Pod neumornim vodstvom načelnika Ljubana Pečnika so že zgodaj spomladi začeli pridno telovaditi vsi oddelki. Posebno vztrajni so bili člani in pionirji, saj odpade nanje od skupnih 4829 telovadnih ur dobri dve tretjini vadbenih ur. Vsi oddelki so se skrbno pripravljali na pokrajinski zlet v Celju.

Društveni nastopi so se pričeli s pomladanskim crossom, pri katerem je sodelovalo 69 pripadnikov. Tudi pri tradicionalni Titovi štafeti je bila množična udeležba. Kmalu zatem pa je društvo na okrajnih prvenstvenih tekmah v ljudskem mnogoboju odneslo v tretji kategoriji kar prvo, na republiškem prvenstvu v mnogoboju pa peto mesto. Pokrajinskega zleta v Celju se je udeležilo 92 nastopajočih. Med letom je društvo sodelovalo pri sosednih tovarniških društvih kot n.pr. v Gotovljah, Šempetru, Vojniku, Polzeli, v Šentjurju, na Gomilskem in v Taboru. V Vojniku so dosegle prvo mesto orodna, odbojkaška in namiznoteniška ekipa.

Tudi gospodarska plat društvene dejavnosti je razveseljiva, saj so se osnovna sredstva društva občutno povečala. Nabavili so nekaj novega orodja, dali popraviti staro, uniformirali pionirje in odbojkaše itd. Skupno so investirali nad 200.000 din.

Na občnem zboru so sprejeli nekatere važne sklepe, med katere sodi na prvem mestu sklep, da se odstopa od prvotnega smotra telesnovzgojne dejavnosti, ki je temeljilo v glavnem na Tyrševem sistemu. Razen tega bodo društvo organizacijsko utrdili, izpolnili vaditeljski kader, pomnožili članstvo, uredili letno telovadišče, itd.

Društvu je čestital k njegovemu zglednemu delovanju in doseženim uspehom predsednik okrajne telovadne zveze Franc Sok, nakar je društveni predsednik Franc Cink razdelil lepo število diplom, ki so si jih priborili kot celota in posamezni člani na mnogih tekmovanjih v minulem letu.

Hokej na ledu
VISOKA PORAZA CELJANOV

Celjski hokejisti so v prvenstvenih tekmah slovenske lige doživeli dva krepka poraza. V Jesenicah so si nabrali 22 golov, doma proti Ljubljani pa 17! V obeh tekmah je za Celjane dosegel častni gol Jenko Baldo. Visokim porazom se ni čuditi, saj celjski hokejisti nimajo umetnega drsališča in s tem možnosti vadbe. Letošnja zima je muhasta in južne sape so že petkrat izbrisale drsno ploskev v Mestnem parku, nasprotno pa imajo Jeseničani in Ljubljančani za seboj že 3 mesece drsanja na umetnem drsališču v Jesenicah.

Drsalci z vremenom nimajo sreče

Zaradi nastale odjuge je
DRSALNA REVIJA
dunajskih drsalcev
ponovno preložena. Izvajana bo, ko bodo nastopili ustrezni pogoji. Vstopnice ostanejo v veljavi, in se predprodaja nadaljuje.

TRIDEKDUA LECIONO

Bonan matenon, karaj gekamaradoj!

Mi estas tre scivolema kiel aspektas via korespondanto.

Scivolema — radoveden, -a -o.

V besedi **scivolema** imamo pripono EM, ki pomeni biti nagnjen k čemu:
dormema — zaspan,
babili — klepetati, babilema — klepetav.

Mi jam bone vidas tiun sinjoron, kiu havas esperantan flageton. Šajnas, ke li estas tre simpatia homo.

Flago — zastava, flageto — zastavica,
šajni — zdeti se.

Glagolsko obliko **šajnas** ste uporabili brezosebno. Takih oblik imamo še več, n. pr.: pluvas — dežuje, neĝas — sneži, ktp.

Ni alprosimiĝu al la sinjoro. (Približajmo se gospodu). Ni devas prezenti nin una al la alia. Via korespondanto estas tre afabla sinjoro. Kien ni nun iros? Tre verŝajne ni veturos al la hotelo. Ni certe veturos per la subtera (podzemeljska) fervojo. Proksime de la stacidomo estas enirejo al la subtera fervojo. Ho, kiom da homoj atendas la vagonaron. Post kelkminuta veturado ni, jen eliras. Kiel granda estas tiu palaco sur la dekstra flanko! Jes, ĝi estas fama Louvre. (Da, to je znani Louvre). En ĝi troviĝas muzeo, ĉu ne? Jes, tre granda muzeo ĝi estas kaj tre valora. Ĉu ni vizitos ĝin dum nia restado en Parizo? Certe ni vizitos ĝin, sed hodiaŭ ni rigardu iomete (nekoliko) la urbon ekstere. Kia monumento estas tie, meze sur la kruciĝoj de la stratoj? (Kakšen spomenik je tam v sredi na križišču cest?) Ĝi estas arko de triumfo. Sub ĝi estas tombo de nekonata soldato.

Monumento — spomenik,
arko — lok, obok, slavolok,
triumfo — zmagoslavje, zmaga,
tombo — grob,
soldato — vojak.

De ĉiuj flankoj venas ĉi tien la stratoj. Ĉefa (glavna) de ili estas la strato kun la nomo Elisea kamparo. (Elizejske poljane). Tiun nomon mi bone konas, mi legis ĝin jam en multaj libroj. Ĉu vi jam legis la libron de Erich Marie Remarque? Arko de triumfo? (Ali ste že brali knjigo Erika Marije Remarka, Slavolok zmage?) Jes, mi legis ĝin kaj mi ankaŭ vidis la filmon laŭ tiu romano. Tra Parizo fluas rivero Seno. Kion signifas tiuj standoj apud la rivero? (Kaj pomenijo te stojnice ob reki?) Sur tiuj stndoj oni vendas diversajn uzitajn librojn. Jen, estas pentristo, kiu ekspozas siajn verkojn eĉ sur la trotuaro. (Evo slikarja, ki razstavlja svoja dela kar na pločniku).

Pentristo — slikar,
trotuaro — pločnik,
signifi — pomeniti,
eskpozi, ekspozicii — razstaviti,
eĉ — celó.

Nun ni estas en la proksimeco de la strato Rivoli, kie troviĝas grandegaj magazenoj (trgovine). Eĉ en la keloj estas vendejoj. Aliaj vendejoj estas ĝis la kvara etaĝo.

Kelo — klet.

Kaj tiu belega domo, kio estas ĝi? Ĝi estas operejo (opera). Baldaŭ ni venos ĝis la preĝejo Notre Dame. (Kmalu bomo prišli do Notrdamske cerkve). Tiu či preĝejo ludis gravan rolon (vlogo) en la historio de Parizo. Jes, ankaŭ ĝin mi konas el multaj libroj. Por viziti la turon oni bezonas pagi enirprezon (vstopnino).

Turo — stolp.

Nun ni veturos per aŭtobuso ĝis la Eifelturo. Ĉu ankaŭ tie oni devas pagi la kotizon por supreniri? Certe, kaj ĝi estas eĉ alta. Kiel la turo mem, ĉu ne? (Kkor stolp sam, li ne?)

Kotizo — prispevek (denarni).

Jes, vi pravas, oni havas tri diversajn tarifojn ĝis diversaj altecoj. Ĉirkaŭrigardo de la supro de la turo estas majesta. (Razgled z vrha stolpa je veličasten). Antaŭ ni kuŝas la tuta vasta urbego. Kaj milionoj da parizaj enloĝantoj svarmas laŭ la stratoj kvazaŭ formikoj en la formikejo.

Vasta — prostran,
enloĝanto — prebivalec,
svarmi — mrgoleti, vrveti, rojiti,
formiko — mravlja, formikejo — mravljišče,
kvazaŭ — kakor bi.

Estas jam malfrue kaj mia franca amiko, nia akompananto (spremljevalec) jam deziras reveni al la hotelo.

Akompani — spremljati, akompananto — spremljevalec.

Bone, ni revenu, ni ja povos ankoraŭ en venontaj tagoj trarigardi la urbon.

Fartu bone en Parizo kaj ĝis la revido!

RAZPIS

Komisija za volitve in imenovanja Občinskega ljudskega odbora Žalec razpisuje naslednja delovna mesta:

1. **UPRAVNIKA OBČINSKE CESTNE UPRAVE**
   Pogoji: gradbeni tehnik z večletno prakso
2. **PRAVNEGA REFERENTA v oddelku za splošne zadeve in proračun**
   Pogoji: pravna fakulteta z upravno prakso
3. **PERFEKTNO PISARNIŠKO MOČ z znanjem strojepisja in po možnosti stenografije**
   Pogoji: srednja strokovna izobrazba ali naziv v stopnji te izobrazbe ter strokovni izpit.

Plača po temeljni uredbi, dopolnilna plača po dogovoru oziroma po odloku občinskega ljudskega odbora. — Pravilno kolkovano prošnjo z življenjepisom in opisom dosedanjih službenih mest je vložiti do 1. februarja 1956 pri Občinskem ljudskem odboru Žalec. — Nastop službe takoj.

Komisija za volitve in imenovanja

Če si pogrešil lani, popravi to letos. Zaklanega prašiča pravilno oderi in oddaj kožo **KOTEKSU,** ki plača za kožo slovenske pasme 200 din za kg. Ne zametuj denarja, gospodinji pa prihrani nevšečno delo z žaltovo slanino na koži.
Da! Tudi letos kakor lani in kakor prihodnje leto poziva

KOTEKS

naše prašičerejce in klavnice, da ne zavržejo niti ene kože, marveč skrbno oderejo vse zaklane prašiče, a KOTEKS jim bo plačal za kožo slovenske pasme 200 din za kg.

Objave in OGLASI

PUTNIK — SLOVENIJA
poslovalnica Celje

bo organizirala štiridnevni izlet v München od 25. do 28. februarja 1956. Prijave sprejemamo do vključno 6. februarja 1956. Točnejše programe potovanja zahtevajte v poslovalnici.

Istočasno obveščamo, da bomo organizirali 18. marca 1956 ob priliki spomladanskega velesejma, tridnevni izlet na Dunaj. Prijave sprejemamo do 20. februarja 1956. Podrobnejša pojasnila za potovanje dobite v poslovalnici skupno s programi.

Potujte z nami!

POZIV

Pozivamo vse stranke, ki imajo naročena očala na recepte Socialnega zavarovanja, da jih dvignejo najkasneje do petka, 20. januarja 1956. Po tem roku zapadejo v korist podjetja.

Urarstvo-optika,
Celje, Tomšičev trg 4

SOFERJI — POZOR!

Združenje šoferjev in avtomehanikov LRS podružnica v Celju vabi vse šoferje in avtomehanike iz Celja in okraja Celje na

REDNO LETNO SKUPŠČINO,

ki bo v nedeljo, dne 15. januarja 1956 v Sindikalni dvorani v Celju, Šlandrov trg 5, s pričetkom ob 8,00 uri.

Šoferji — avtomehaniki, pokažimo svojo zavest do naše edine strokovne organizacije s tem, da se skupščine polnoštevilno udeležimo.

Vljudno so vabljeni tudi predstavniki ljudske oblasti in družbenih organizacij.

Odbor

PUSTNE PRIREDITVE V CELJU

Olepševalno in turistično društvo Celje prireja tudi letos tradicionalne pustne prireditve.

SPORED PRIREDITEV

SOBOTA, 11. FEBRUARJA:
Ob 20, Mlinarjev Janez: Pustno rajanje. Posebni avtobusni prevozi v obe smeri zagotovljeni.

NEDELJA, 12. FEBRUARJA:
ob 16, Narodni dom: Mladinska maškarada. Nagrade za najoriginalnejše maske.

TOREK, 14. FEBRUARJA:
ob 20, Narodni dom: 29. tradicionalna maškarada. Konkurenca mask — izvolitev najoriginalnejših mask — bogate nagrade.

Predprodaja vstopnic za vse prireditve od 6. februarja dalje v društveni pisarni od 10—12 ure.

Olepševalno in turistično društvo
Celje

SKLADIŠČNIKA

s prakso v kmetijskih podjetjih, veščega tudi prodaje in nakupa, **sprejmemo** takoj. Plača po tarifnem pravilniku.

Vrtnarska šola, Celje — Medlog

PRODAM mali lokal v mestu. Naslov v upravi lista.
PRODAM kompletno električno strešno stojalo. Celje, Cret 51.
PRODAM radio (inozemski) manjše oblike. Naslov v upravi lista.
PRODAM, ugodno, suhe hrastove deske in skoraj novo železno peč. Lednik, Zagrad 45.
PRODAM zelo dobro ohranjeno nerabljeno posteljo s trpežnim podstavljenim žičnim vložkom, ki se uporablja brez posteljnega ogrodja. Naslov v upravi lista.
PRODAM ročni voziček, malo rabljen, nosilnost 100 kg in en par močnih delavskih usnjenih škornjev št. 43 (malo rabljeni in nepremočljivi). Bizjak, Celje, Breg 21.
PRODAM ugodno parcelo 813 kv. metrov. Pilko, Ljubljanska cesta 20.
PRODAM smrekove deske. Naslov v upravi lista.
PRODAM enostanovanjsko hišo, sadni vrt in parcelo, 4 km iz Celja (do hiše lastna avtomobilska cesta). Informacije: Jože Sumrak, Celje, Lopata, nova hiša.
PRODAM stavbno parcelo 873 m². Naslov v upravi lista.
PRODAM ali zamenjam parcelo v Medlogu (bivša parcela Lednik). Naslov v upravi lista.
PRODAM njivo 875 m² v Levcu. Vprašati Lava 5, Celje.
PRODAM lepo urejeno manjše posestvo — zgradbe v dobrem stanju (v bližini Petrovč — Sav. dolina). Naslov v upravi lista.
ZAMENJAM čisto stanovanje v sredini mesta (velika parketirana sončna soba, kuhinja in pritikline) za enako stanovanje v mestu na Teharski cesti ali na Jožefovem hribu. Naslov v upravi lista.
PROSIM NAJDITELJA nove usnjene moške rokavice, da jo vrne proti nagradi na naslov: Jože Arčan, Bukovžlak 26.
STENODAKTILOGRAFINJO sprejmemo v službo takoj. Plača in ostalo po dogovoru. Tekstilna tovarna Prebold.
SPREJMEM na hrano in stanovanje dve učenki ali dve dijakinji. Naslov v upravi lista.
UPOKOJENI GOSPODINJSKI POMOČNICI nudimo za pomoč v gospodinjstvu sobo in hrano na deželi. Naslov v upravi lista.
IZJAVLJAM, da nisem plačnik dolgov moje žene Angele Senič iz Dobrne. Neveljavne so tudi vse kupčije, ki jih ona sklepa. Jože Senič, Dobrna.
Dr. ZAVRŠNIK FRANJA, specialist za kožne in spolne bolezni, Celje, Malgajeva 12 (pri I. gimnaziji) ORDINIRA V BODOČE OD 13. DO 14. URE.

RADIO Celje

Nedelja, 15. jan.
10,00 Od melodije do melodije
10,30 Oddaja za žene
10,35 Poje ženski pevski zbor »Svoboda« p. v. Toneta Tržana
10,50 Borovnik Valentin: Partizansko gibanje v Vojniku
11,00 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
11,30 Zabavna in plesna glasba, vmes reklame in objave

Ponedeljek, 16. jan.
18,00 Poročila
18,10 Športni tednik
18,35 Prenos iz Ljubljane

Torek, 17. jan.
18,00 Poročila, pregled »Večera«
18,10 Brahms: Madžarski plesi
18,30 Prenos iz Ljubljane

Sreda, 18. jan.
18,00 Poročila
18,10 Bojan Luzner: Otroške napake
18,30 Igra trio Edvarda Goršiča iz Celja
19,00 Prenos iz Ljubljane

Četrtek, 19. jan.
18,00 Poročila, pregled »Večera«
18,10 Spored bosanskih narodnih pesmi
18,30 Prenos iz Ljubljane

Petek, 20. jan.
18,00 Poročila, pregled Celj. tednika
18,10 Po svetu zabavnih melodij
18,35 Prenos iz Ljubljane

Sobota, 21. jan.
18,00 Poročila
18,10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
18,35 Prenos iz Ljubljane

Gledališče

CELJSKO GLEDALIŠČE

Petek, 13. jan. 1956 ob 15. uri — Ranko Marinković: GLORIJA — IV. srednješolski abonma

Nedelja, 15. jan. 1956 ob 14. uri — George Axelrod: SEDEM LET SKOMIN — Gostovanje v Topolšici

Ponedeljek, 16. jan. 1956 ob 14,30 in 20 — Shakespeare: OTHELLO — Gostovanje v Brežicah

Torek, 17. jan. 1956 ob 19. — Shakespeare: OTHELLO — Gostovanje v Kostanjevici na Krki

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 13. do 17. I. 1956: »PLAMEN IN TELO«, ameriški barvni film

Od 18. do 22. I. 1956: »POLETNO GOSTOVANJE«, ameriški barvni film

KINO DOM, CELJE

Od 16. do 22. I. 1956: »SIMERONSKA ROŽA«, ameriški barvni film

Od 23. do 27. I. 1956: »SE ŽIVIJO«, madžarski film